73STE JAARGANG No. 9631 VRIJDAG 1 JUNI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

STATEN EENS OVER INSTELLING VRIJE ZONE

Scherp debat inzake aankoop grond kantoor Landsloterij

Willemstad. — In een bijeenkomst, welke precies vijf uur in beslag nam, hebben de Staten der Nederlandse Antillen zich gisteravond verenigd met de ontwerp-landsverordening nopens de instelling van vrije zones in de Nederlandse Antillen. Daarvoor ontstonden langdurige discussies naar aanleiding van de adviezen inzake de oprichting van een Regeringsvoorlichtingsdienst, de aankoop van grond ten behoeve van de bouw van een kantoor voor de Landsloterij, een hulppostkantoor en een bijkantoor voor de L.R.T.D., de bijdrage aan het A.N.P., en de ontwerp-landsverordening tot intrekking van de Gebruiksbelastingverordening en tot wijziging van de landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

„Antillen moesten zich schamen over behandeling van ANP!"

Wordt minister Econ. Zaken op achtergrond geduwd?

De regering was vertegenwoordigd door de ministers v. d. Meer, v. Romondt en Yrausquin met hun adviseurs, de heren van Werkhoven, v. Boven en Henriquez. Afwezig waren de leden Debrot, Eman en Beaujon.

Nadat de indeling van de Vaste Commissies was bekend gemaakt, waarvan in volgorde de heren Debrot, Braam en Isa als voorzitter zullen fungeren, terwijl de heer Isa qualitate qua voorzitter van de Commisie voor Huishoudelijke Aangelegenheden is, werden de bekende vragen van de heer Debrot, alsmede een vijftal vragen van de heer Gerharts betreffende het in gebruik nemen van een tweetal paviljoens van het G. O. G. voorgelezen.

Onder de ingekomen stukken figureerde de interpellatie-aanvrage van de heer Gomez. De Staten hadden tegen het houden van deze interpellatie geen bezwaar.

De heer Gomez opperde de mogelijkheid, dat de regering zich bij de beantwoording van de gestelde vragen op haar verplichting tot geheimhouding zal beroepen. De heer Gomez stelde daarom voor aan de regering een brief te richten, dan wel een motie aan te nemen tot strekking hebbende, dat indien de regering zich door geheimhouding gebonden acht, zij zich met minister Beel zal verstaan teneinde de geheimhouding te kunnen opheffen.

De voorzitter achtte het voorstel praematuur, waarna de heer Gomez besloot dan eerst maar het antwoord van de regering af te wachten.

Nadat de voorzitter een welkom aan het nieuwe lid, de heer Oswaldo Croes had toegeroepen en deze met het stereotiepe speechje daarvoor gedankt had, stond de heer v.d. Hoeven op om zijn bezwaren te uiten naar aanleiding van het advies een bedrag van f. 50.000 te voteren voor een op te richten Regeringsvoorlichtingsdienst. Spreker wilde het bedrag halveren, omdat nog helemaal niet bekend is hoe de regering zich deze dienst wel voorstelt. Hij sprak de wenselijkheid uit, dat voor deze dienst een beroepsjournalist zal worden aangetrokken.

De heren Bikker en Finck schaarden zich achter het advies, doch de leden Römer, Dip en Werleman hadden er kritiek op. De laatste zeide er tegen te zijn, dat men de regering in deze aangelegenheid carte blanche gaf. En hij hoopte, dat wanneer deze dienst zou worden in het leven geroepen het daarmede niet zou gaan als met die op Aruba, die een fiasco dreigt te worden.

Het voorstel v.d. Hoeven tot halveren van het bedrag werd vervolgens met 11 tegen 8 stemmen verworpen.

Een voorstel-Dip inhoudende de brief in dier voege te wijzigen, dat de Staten er bij de regering op wensen aan te dringen een bekwaam landskind als hoofd van dienst in aanmerking te doen komen werd door de heer Bikker een propaganda-stunt van de N.V.P. genoemd.

De heer Dip wees op het feit, dat zijn voorstel dezelfde geest ademt als dat van het lid Erasmus, die voorstelt bij de bezetting van het personeel van het op te richten kantoor te Caracas ook rekening te houden met Arubaanse krachten.

De heer Gerharts wilde weten, wat **de definitie van landskind is, waarop de heer Vogus antwoordde, dat hij daar** wel een voorbeeld van wilde geven, namelijk des heren Gerharts eigen zoon! De heer v.d. Hoeven vond de door de heer Dip voorgestelde toevoeging onnodig en onwaardig. Het voorstel-Dip werd ten slotte met 12 tegen 7 stemmen verworpen, waarna dat van de commissies met 19 tegen 9 stemmen werd aangenomen.

Grondaankoop gebouw Landsloterij

Een vrij langdurige discussie ontspon zich naar aanleiding van het advies der Commissies inzake de aankoop van grond voor het gebouw van de Landsloterij, het hulppostkantoor en het bijkantoor van de LRTD. De heer v.d. Hoeven opperde ernstige bezwaren tegen de onderneming, die hij veel te duur achtte. Volgens hem had het geen zin het kantoor van de landsloterij op zulk een druk punt op te richten, evenmin als het hulppostkantoor. Hij wees vooral op de onoverkomelijkheden inzake het parkeren.

De heer Abbad achtte f. 160.— per vierkante meter een zeer hoge prijs. Het perceel Breedestraat 196 werd bij voorbeeld verkocht voor slechts f. 75.— per vierkante meter. Daarenboven is 400 vierkante meter voldoende. De regering heeft de verschillende offertes bovendien niet zelf beoordeeld. Zijn de deskundigen het er mede eens, dat dit het enige goede terrein is?

Hoe is het eigenlijk met heel deze geschiedenis van de voorgestelde grondaankoop gegaan, vroeg de heer Voges zich af. Op 16 april ontvingen de Staten een brief waarin verzocht werd een terrein voor 10000 vierkante meter aan te kopen. De drie vaste commissies hebben toen de regering om een toelichting verzocht. Voordat de regering in de commissie-vergadering verscheen, is op 19 mei d.o.v. een andere brief binnengekomen over dezelfde grondaankoop, doch nu tevens voor de bouw van een hulppostkantoor en een kantoor voor de L.R.T.D. De regering gaf hierdoor wel duidelijk blijkt, dat zij zelf niet wist wat zij eigenlijk wel wilde.

De heer Voges stelde voor de brief o.m. in de volgende vorm te gieten.

„Om wille van de lage koopprijs zou aankoop van een stuk grond in de naaste omgeving van de hoofdweg, maar niet onmiddellijk daaraan gelegen, in overweging kunnen worden genomen. Mits niet te ver van de hoofdweg gelegen en mits goed bereikbaar zou een dergelijk stuk grond even goed aan het gestelde doel beantwoorden. Maar in de Breedestraat zelve worden terreinen — al of niet bebouwd — tegen een aanmerkelijk lagere prijs dan f. 160.— per M2 te koop aangeboden. Zou het op het terrein staande opstal niet voor het gestelde doel kunnen worden verbouwd of ingericht, dan behoeft aankoop hierop niet af te stuiten. De kosten van afbraak kunnen immers momenteel niet veel hoger worden gesteld dan de afbraakwaarde.

De Staten zijn dan ook van mening, dat het zeer wel mogelijk zal zijn om een stuk grond van ca. 1000 M2 tegen lagere prijs in eigendom te verkrijgen.

Voorts zouden de Staten de aandacht van de Regering willen vestigen op de mogelijkheid, dat het in de naaste toekomst nodig zal blijken om behalve voor de Landsloterij, het Postkantoor en de Radiodienst, ook voor andere diensten (zowel van het Land als van het eilandgebied Curaçao) hulpkantoren op Otrabanda te vestigen. Zou op dit ogenblik slechts 100 M2 worden aangekocht, dan zou verdere aankoop in de naaste toekomst in overweging moeten worden genomen.

Indien de Regering van mening is, dat met een oppervlakte van 1000 M2 voorlopig kan worden volstaan, dan zouden de Staten de Regering willen suggereren om de mogelijkheid van aankoop van een ander perceel te bestuderen.

In het geval de Regering echter ook van gevoelen is, dat met eventuele uitbreiding en vestiging van hulpkantoren op Otrabanda rekening moet worden gehouden, dan zou met de eigenaren van het thans te koop aangeboden perceel contact kunnen worden opgenomen om te verkrijgen, dat het gehele **perceel in eigendom wordt overgedragen. Wellicht dat de verkoopsprijs** — gelet op de grondprijzen, welke voor percelen op Otrabanda worden gevraagd — niet zo veel hoger dan het bedrag van f. 160.000,—, dat thans met de aankoop gemoeid is, zal zijn, dat van aankoop moet worden afgezien. Aankoop van het gehele perceel tegen een relatief lagere prijs, biedt twee voordelen, t.w. 1o. de prijs per M2 zal aanmerkelijk lager komen te liggen en 2o. het Land verkrijgt de beschikking over terreinen voor eventuele uitbreiding en vestiging van andere diensten."

De heer Voges zeide vervolgens wel te willen weten, wie de eignaar van het terrein was.

Op dit laatste antwoordde de voorzitter, dat deze vraag reeds in de commissievergadering was gesteld en ook beantwoord.

BRAAM
......wat regering doet, is goed......

De heer Braam hield daarna een propagandistische rede over het nut van de grondaankoop en de daarmede bereikte verbeteringen. Hij zeide het vooral belangrijk te vinden, dat de arme wederverkopers dan geen trappen meer behoefden te lopen.

De publieke tribune was deze avond zeer roerig en daarbij bleek, dat zij niet vel bewondering koesterde voor de argumenten van de heer Braam, doch des te meer voor die van de oppositie, waarvan speciaal de heer Dip (later op de avond) een kleine ovatie kreeg, toen hij de heer Braam zeer ad rem van repliek diende.

De heer Braam zeide, dat hij de prijs voor de grond in het geheel niet onredelijk vond, vooral wanneer men wist, dat de vorige regering een terrein voor ƒ250.- per vierkante meter had willen aankopen. Het parkeerprobleem noemde hij geen probleem. Wanneer de Administratie van Financiën en de Postdirecteur hun advies over de aangelegenheid hebben uitgebracht, mag men toch wel aannemen, dat men zich niet vergist.

De heer Voges zeide van de heer Braam gewend te zijn, dat hij voor de tribune spreekt. Om nu zo hoog over de zaak op te geven, terwijl het niets gescheeld had of de Staten hadden de brief van 16 april, waarin alleen sprake was van de bouw van een nieuw kantoor voor de Landsloterij, aangenomen.

DIP
......hoeraatje van tribune......

Erg flink

De heer v. d. Hoeven zeide, dat de uitlating van de heer Braam: „Het postkantoor op Otrabanda komt er" erg flink klinkt en hem deed denken aan de vraag van zijn zoontje: „Papa, krijg ik een sportwagen?", waarop hij dan antwoordt: „Jongen, jij krijgt hem" Hij noemde de wijze van **debatteren van de heer Braam erg primitief. Met de simpele gedachtengang van zijn opponent** kon hij niet meegaan. Volgens de heer Braam heeft de vorige regering niets gedaan. Maar dat voorstel om grond ad ƒ 250.- per vierkante meter aan te kopen dan? Zou het niet mogelijk zijn, dat die aankoop toen niet door is gegaan, omdat de prijs te hoog was? Men zou, aldus de heer v. d. Hoeven, haast gaan denken, dat de heer Braam zou wensen, dat dit terrein toen was gekocht voor die hoge prijs om daar thans kritiek op te kunnen uitoefenen!

De heer Abbad was van opvatting, dat men niet moet zeggen: het nieuwe gebouw komt er, doch: hoeveel kost het? De Administrateur van Financiën heeft zijn visie op de zaak gegeven als lid van de commissie en niet in zijn kwaliteit van Administrateur van Financiën.

Het voorstel van de Commissies werd hierna met 11 tegen 8 stemmen aangenomen, waardoor het voorstel-Voges verviel.

Bijdrage ANP

Een belachelijke vertoning noemde de heer Voges het voorstel om het ANP thans ook voor het tweede kwartaal uit te betalen, nadat de bijdrage in eerste instantie uit de begroting was geschrapt. Spreker zeide, dat de heer Bikker wel zat te lachen, maar dat men zich toch wel kon afvragen waar op die manier het principe bleef. Door deze handeling is de vroegere beslissing van de Staten tot een farce geworden. Wij maken onszelf belachelijk, zeide de heer Voges, en hij vroeg stemming over het voorstel van de Commissies.

Ook de heer v. d. Hoeven was van opvatting, dat de Nederlandse Antillen zich voor deze gang van zaken moesten schamen. Waar blijft, aldus spreker, het royale gebaar? Voor de Regeringsvoorlichtingsdienst heeft men een halve ton over.

De heren Römer en Gomez zeiden zich van deze betreurenswaardige gang van zaken te zullen distanciëren. De heer Gomez memoreerde, dat zijn fractie zich tegen het schrappen van de bijdrage heeft verklaard, omdat deze van opvatting was, dat het ANP goede diensten bewees op het gebied van de voorlichting. Spreker noemde het een onverkwikkelijke geschiedenis. Er is geen lijn in het beleid van de regering. Het ANP behoort niet op de voorgestelde wijze gehonoreerd te worden.

De heer Braam zeide, dat de goede diensten van het ANP nimmer bestreden zijn, maar de heer Bikker had heel andere motieven voor zijn voorstel.

Het advies van de Commissies werd daarna met 16 tegen 6 stemmen aangenomen. Tegen stemden de heren: Dip, Gomez, Abbad, Voges, Römer en Werleman.

De heer Erasmus trok zijn voorstel in om de regering te attenderen op Arubaanse krachten voor het kantoor te Caracas.

Bezwaren tegen procedure

De heer Dip zeide bezwaren te hebben tegen de procedure t.a.v. de ontwerp-landsverordening tot intrekking van de Gebruiksbelastingverordening en tot wijziging van de landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Dit bezwaar werd door de heer Braam niet gedeeld. Hij zeide, dat Gedeputeerde Evertsz in de Eilandsraad van Curacao de intrekkinng van de Gebruiksbelasting bestreden had. Waarop de heer Dip snedig antwoordde, dat de heer Evertsz ook gezegd had, dat een voorstel tot afschaffing van de Gebruiksbelasting in de Eilandsraad niet thuis hoort. Deze repliek ontlokte de luide instemming van de publieke tribune, hetgeen deze een laatste waarschuwing van de voorzitter bezorgde.

De heer Gomez zette uiteen, dat de Staten zich bij de behandeling van een initiatief-ontwerp tot de initiatiefnemer wenden, die inlichtingen moet verstrekken. Wanneer men hiervan afwijkt er in dit stadium reeds de regering bij de behandeling betrekt, doet men tekort aan het recht van initiatief. Eerst moeten de Staten zich uitspreken. De tendenz van de brief is de regering reeds thans bij de behandeling te betrekken. Dit is niet juist. Het gaat om een zuivere procedure volgens de regels van de Staatsregeling. Hiervan mag nimmer afgeweken worden.

Nadat de voorzitter had te kennen gegeven, dat hij het met de redenatie van de heer Gomez niet eens was, werd het voorstel met 13 tegen 6 stemmen aangenomen.

De wijziging van het Reglement op **de inrichting en samenstelling van de rechterlijke macht in Curacao werd na** een toelichting van Minister v. d. Meer zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Vrije Zone

Ongeveer zeven kwartier besteedden de Staten aan de ontwerp-landsverordening nopens de instelling van vrije zones. De algemene beraadslagingen namen precies anderhalf uur in beslag. Daarbij werd veel gezegd, wat reeds door vorige sprekers naar voren was gebracht.

De heer v. d. Hoeven vroeg of men bij de invoer van in de vrije zone geproduceerde artikelen zich aan de geldende bepalingen zal houden.

De heer Abbad legde er de nadruk op, dat de regering er op bedacht zal moeten zijn, dat zonder rechtszekerheid en arbeidsvrede al het werk zonder nut is. Hij wees op de grote vlucht, die de vrije zones in het buitenland genomen hadden, en vond het jammer, dat de voorbehandeling van het ontwerp, dat reeds in 1953 gereed was, zo lang heeft geduurd. Hij diende de volgende amendementen in:

I. Artikel 12 wordt gelezen als volgt:

Artikel 12. 1. In de vrije zones zullen niet toegelaten zijn goederen waarvan de invoer bij enige geldende wettelijke regeling verboden is.

V.D. HOEVEN
......wij moeten ons schamen!......

(Vervolg zie pag. 6)

Bonaire 20 jaar per KLM bereikbaar

Willemstad. — Gisteren bestond de KLM verbinding met Bonaire 20 jaar, een mijlpaal om wel even bij stil te staan.

Op 30 mei 1936, 1 1/2 jaar nadat de Snip uit Europa op Curaçao arriveerde werd de retourvlucht van Bonaire naar Curaçao gemaakt met ditzelfde beroemd geworden vliegtuig.

Aan boord bevonden zich 9 passagiers, die even later op Curaçaose bodem aangekomen, vol lof waren over de stap die de KLM had genomen, Bonaire aan haar luchtnet toe te voegen.

Sedertdien hebben duizenden personen van deze KLM verbinding tussen de zustereilanden gebruik gemaakt.

Stond men in den beginne nog wat vreemd tegenover deze verbinding door de lucht, aldra kwam men tot de conclusie dat dit dé aangewezen weg was om tussen Curaçao en Bonaire te reizen, hetgeen wel blijkt uit de cijfers dat in het afgelopen jaar tussen Curaçao en Bonaire v.v. meer dan 10.000 passagiers werden vervoerd bijna 2 x zoveel als de totale bevolking van Bonaire bedraagt.

Vele malen heeft de KLM uitkomst gebracht bij het verlenen van assistentie als het ging om een patient uit Bonaire naar Curaçao te vervoeren om hier in een ziekenhuis te worden opgenomen.

In de loop der jaren heeft de KLM de "Snip" vervangen door moderner materiaal en zelfs komt momenteel de Convair nu en dan landen op het Flamingo vliegveld, waarvan de outilage kortgeleden belangrijk is verbeterd.

Steeds meer mensen komen naar Bonaire om te genieten van de touristische attrakties die het Flamingo eiland biedt, waarbij men dankbaar gebruik maakt van de nu dagelijkse KLM verbinding die de afstand tussen de Dr Albert Plesman Luchthaven en het vliegveld bij Kralendijk in 35 minuten overbrugt.

Consul van Colombia

's Gravenhage. — Bij K.B. is toegelaten op voet van vreemdeling als consul van Colombia te Willemstad de heer Rafael Ignacio Gomez.

Receptie ter gelegenheid van verjaardag Koningin Elisabeth

Consul Hirschberg gaat Curacao weldra verlaten

Willemstad. — Een gedistingeerd gezelschap was gisteravond aanwezig op de party ten huize van de Britse Consul Mr. Hirschberg waar een heildronk werd uitgebracht op Hare Majesteit Koningin Elisabeth, ter gelegenheid van de officiële viering van Haar verjaardag. Koningin Elisabeth is eigenlijk op 21 april jarig, doch op Haar verzoek wordt deze dag pas op 31 mei gevierd.

De receptie werd bijgewoond door o.a. de Lt. Frohn namens Gouverneur Struycken, de Premier der Nederlandse Antillen E. Jonckheer, Commandeur A. van Karnebeek, Kolonel Bientjes, Overste Rikkers en andere autoriteiten van de Marine en MLD, leden van het korps Consulair alsmede verschillende andere autoriteiten.

Omstreeks acht uur verzocht de heer Hirschberg even de aandacht van de aanwezigen en hield een korte toespraak waarin hij zeide, dat dit de laatste maal zal zijn dat hij de gasten kan ontvangen daar hij genoodzaakt was i.v.m. zijn gezondheid, zijn ontslag aan te vragen en met pensioen zal gaan.

Spreker bracht dank aan allen die hem gedurende zijn vijfjarig verblijf op Curaçao hebben bijgestaan en gesteund in zijn werk. Tenslotte bracht spreker een heildronk uit. De Minister President E. Jonckheer bracht eveneens een heildronk uit.

Het gezelschap bleef nog een poosje gezellig in de sprookjesachtig verlichte tuin van de woning van de Engelse **Consul bijeen.**

Op de party maakte Curaçao kennis met de nieuwe Engelse vice-Consul, de heer Jack James Sinclair, die de vorige week met de "Antilles", vergezeld van zijn echtgenote en drie kinderen op Curaçao arriveerde. Wij roepen de heer Sinclair en zijn gezin van harte welkom toe en hopen dat hij een vruchtbare periode op ons eiland zal hebben.

Richard Burton op Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen is aan boord van het s.s. "Auriga", dat hedenmiddag om 2 uur onze haven binnenloopt, de bekende acteur Richard Burton. Deze filmspeler heeft in verschillende films de hoofdrol vervuld, waarvan de meest bekende wel zijn: "The Rope" en "The Prince of Players". Richard Burton is bovendien in Engeland een bekend vertolker van werken van William Shakespeare.

De heer Hirschberg, Consul van Engeland op Curacao, deelde gisteravond mede dat hij wegens gezondheidsredenen zijn ontslag heeft aangeboden. Hier de Engelse Consul tijdens zijn toespraak op de receptie te zijnen huize, ter gelegenheid van de officiële viering van Koningin Elisabeth's verjaardag. Naast hem de Premier der Nederlandse Antillen, E. Jonckheer.

Garden Party Soc. Bolivariana voor standbeeld Willem de Zwijger

Willemstad. - Naar wij vernemen zal morgenavond in de tuin van de woning van de heer Horacio Leyba een Garden Party worden gehouden, waarvan de baten ten goede komen aan het speciale fonds van Sociedad Bolivariana, dat bestemd is voor het aanschaffen van een standbeeld van Willem de Zwijger. Twee jaar geleden werd reeds van het Gouvernement een bijdrage van fls. 17.-000 ontvangen voor dit standbeeld. Het standbeeld zal tegenover het Postkantoor worden geplaatst.

Tentoonstelling Buitendijk

Willemstad. - De tentoonstelling van de bekende schilder Buitendijk zal, zo deelt men ons mede, open blijven tot maandag a.s., zodat men in de gelegenheid zal zijn om gedurende het weekend de collectie schilderijen nog te gaan zien. Er zijn reeds enkele werkjes verkocht.

GERHARTS
......wat is een landskind?......

BWI-werknemers van CPIM vierden Koninginneverjaardag met bijzonder geslaagde picnic

De Engelse vice-Consul, de heer Andrews (links), Directeur Ir. Biermann, W. van Wordragen en andere officiële personen op Santa Cruz.

Suffisantdorp. — Thanks to the generosity of the CPIM/CSM and its policy of respecting the national loyalties in its employee's, British West Indian workers with their families and friends once again enabled to celebrate Queen Elizabeth's birthday on Thursday May 31 last. Ook dit jaar vierden de B.W.-Indiërs op ons eiland, waarvan de grootste groep in dienst is van de CPIM/CSM, de 30e verjaardag van hun koningin, Her Majesty Queen Elizabeth II of Great Britain and the Commonwealth of Nation. Dit jaar vond de grootste picnic plaats op de mooie uitgestrekte „Santa Cruz"-baai. Geen idealer oord kon worden uitgezocht om zulk een vrolijke mensenmassa een prettige dag te brengen.

De B.W.-Indiërs waren voor het grootste deel met CPIM-vervoer — er waren 35 bussen en trucks — op de baai gekomen om een dag vol feestvreugde door te brengen ter ere van de verjaardag van hun geliefde Vorstin. Het was een vrolijke bijna 3000-koppige menigte, die Santa Cruz had geïnvadeerd. De dansvloer was geen moment leeg, het conjunto „Lirico Antillano" hield de stemming erin met pittige dansmuziek, afgewisseld door gramofoonplaten en de Steelband.

Het zit de Westindiër in het bloed om zich te ontdoen van de dagelijkse sleur en zich ten volle aan het feest te geven. Ook van de inhoud van bars en eettenten werd een druk gebruik gemaakt. Zij, die hiervoor in aanmerking kwamen, ontvingen bij de ingang van de baai een vrije consumptiebon, die voldoende was voor een paar uur gezelligheid.

Het was voor de vijfde maal, dat het officiële feest van Koningin Elizabeth, die eigenlijk op 21 april jarig is, gevierd werd op een baai. In 1951 kwam de B.W.I. Dorpscommissie met het idee voor de dag om het feest buiten Suffisantdorp te vieren „on the seaside". De idee sloeg in en het zou thans moeilijk vallen om op een andere wijze dit feest te vieren.

Het officiële gedeelte van de picnic bestond uit enkele toespraken. Ruim een kwartier luisterden de honderden feestvierders via luidsprekers naar de woorden van de autoriteiten. De Britse vice-consul, de heer R. C. Andrews, wees in zijn toespraak op de gastvrijheid, die de B.W.-Indiërs op de Antillen genieten en hij sprak namens de consul, de heer C. W. Hirschberg, die wegens ongesteldheid niet op het feest kon zijn, zijn hartelijke gelukwensen uit ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. Koningin Elizabeth.

De heer ir J. G. A. M. Bierman, directeur van de CPIM en CSM, feliciteerde de Brits West-Indiërs met de verjaardag van hun Vorstin en beklemtoonde, dat de Brits West-Indiërs trots mogen zijn op hun Koninklijk Huis en hun Koningin.

De laatste spreker was de heer D Albert Mason, voorzitter van de B.W.I.-Dorpscommissie, die namens de B.W.I.-gemeenschap zijn dank uitsprak aan de CPIM en CSM, voor de steeds ondervonden medewerking. Met een driewerf hoera op Koningin Juliana en Koningin Elizabeth besloot de heer Mason zijn toespraak.

Tot slot van het officiële gedeelte werden het Engelse en het Nederlandse volkslied ten gehore gebracht.

Onder de talrijke genodigden zagen wij enkele prominente figuren zoals mr J. P. Wijsman, de adjunct-directeur van de CPIM de heer W. van Wordragen, ir H. H. Koppers en verder verschillende afdelingshoofden van de CPIM en CSM, waaronder de heren L. Poldervaart en S. Reitsma van de afd. Arbeidszaken. Ook zagen wij er Rev. Fr. Bolster van de Methodisten Gemeente en de heer mr G. J. Boelens, rechtskundig adviseur van de CPIM. Verder waren aanwezig de voltallige CPIM Werknemersraad en voorzitters van de diverse Dorpscommissies.

Een speciaal woord van waardering aan de Suffisantstaf, die deze massale picnic organiseerde en uitstekend leidde. Eveneens aan de politie, die de karavaan van 35 CPIM-auto's escorteerde; de afdeling Bewaking onder leiding van chef H. Nijmeijer, de heren H. L. Vorst en H. L. Stomp, die het vervoersprobleem voor hun rekening namen en last but not least de actieke Portugese barkeepers, die de gehele dag in de weer waren en onvermoeid het sterke vocht schonken.

Een vermoeid, doch een vrolijk en tevreden gezelschap keerde omstreeks 15 uur huiswaarts.

De heer Albert Mason, Voorzitter van de BWI-Dorpscommissie tijdens zijn toespraak op Santa Cruz, waar de BWI-ers een picnic hadden.

Speciale editie The Voice

Willemstad. — Ter gelegenheid van de officiële verjaardag van Koningin Elisabeth, welk feest gisteren door de Engelssprekende gemeenschap op Curaçao is gevierd te Sta Cruz, werd een speciale editie van het CPIM-weekblad "The Voice" uitgegeven. Er werd aan alle deelnemers van de picnic op Sta Cruz een exemplaar verstrekt. Dit acht pagina's tellend nummer is verlucht met enkele buitenlandse foto's (en vanzelf sprekend zijn er ook van de Antillen bij), terwijl op de frontpagina een grote foto van Koningin Elisabeth prijkt.

Nieuwe Colombiaanse Dorpscommissie

Suffisantdorp. — In tegenstelling tot de andere Dorpscommissies vindt jaarlijks wijzigingen plaats in de Colombiaanse Commissie. Op 29 mei j.l. trad de nieuwe Commissie in funktie, waarin zitting hebben: Gilberto Ayala P. Voorzitter, Ernesto Zagarra R. onder Voorzitter, José M. Brochero V. commissaris, Manuel J. Roiano B. penningmeester, Rafael Cantillo Ll. secretaris.

De nieuwe commissie wensen wij vruchtdragende arbeid toe in het belang van de CPIM en de Colombiaanse ingezetenen van Suffisantdorp in het bijzonder.

Gerharts stelt vragen over het G.O.G.

Willemstad. — Het lid der Staten, de heer L. D. Gerharts, heeft aan de Regering van de Nederlandse Antillen (ex artikel 50a van het Reglement van Orde der Staten) de volgende vragen gesteld.

1. Is het de Regering bekend, dat verscheidene jongens aangewezen zijn voor opname in het Gouvernementsopvoedingsgesticht?
2. Is het de Regering bekend, dat deze jongens niet opgenomen kunnen worden omdat geen plaatsen vrij zijn in de gebouwen, die thans in gebruik zijn?
3. Is het de Regering bekend, dat op het terrein van het Gouvernements-Opvoedingsgesticht twee paviljoenen ongebruikt staan, waarvan een sedert vele maanden?
4. Is het de Regering bekend, dat deze paviljoenen niet in gebruik kunnen worden genomen, omdat de gelden voor de aanleg van telefoon, waterleiding, omheining, wegen, enz. niet beschikbaar zijn gesteld?
5. Is de Regering bereid het daarheen te leiden, dat deze gelden op zeer korte termijn bij de Staten worden aangevraagd, in afwachting van de behandeling van de suppletoire bebegroting 1956, opdat bedoelde paviljoenen ten spoedigste in gebruik kunnen worden genomen?

Jubileum van een lucht-millionair

Willemstad. — Een van de weinigen die de ontwikkelingen van het huidige Caribische Bedrijf van de KLM practisch van het begin af ter plaatse hebben meegemaakt, is in een van zijn zoveelste jubilea gerold.

Op 1 juni is zijn 25-jarig dienstverband bij de KLM op eenvoudige wijze herdacht in de vergaderzaal van het nieuwe KLM-Bedrijfsgebouw op de Dr Albert Plesman Luchthaven te Curaçao. Ook dit betrof een Plesman.

"Ples", zoals zijn collega's de BWK 1e Klasse J. H. Ch. Plesman noemen, is nog binnen een jaar na de fameuse Snip-vlucht van 1934 als 'boordmonteur' naar Curaçao gekomen, en heeft daar nog de maar al te bekende "Fokkers" gevlogen, Hierna volgden in zijn zakboekje de 'nieuwe kisten' Lickheed Super Electra, de Lockheed Loadstars, en de steeds nieuwer wordende DC-3's Connies, de DC-6 en Convair 340. Dat hij menig uurtje aan boord van deze kisten heeft doorgebracht, bleek wel toen hem op 7 oktober 1954 de zilveren "Flying Hours medal" werd uitgereikt. En, alsof deze lijst hem nog niet kan voldoen, Plesman repatrieert in augustus naar Nederland, waar hij de DC-6A en B zal gaan vliegen.

Toch zal hij ongetwijfeld nog wel eens met weemoed, maar ook met trots terugdenken aan de 17.137 uur en 37 minuten die hij in zijn eerste 25 jaar voor het Caribisch Bedrijf van de KLM heeft gevlogen.

Ruim 17.000 uur betekent een totaallengte van omstreeks 5 miljoen kilometer. **Ofschoon hij die afstand al 7** keer heen en terug heeft afgelegd, wenst niemand hem naar de maan. Integendeel hij is graag gezien, zowel om zijn plichtsbetrachting en verantwoordelijkheidsgevoel, als om zijn fijne humor.

In korte bewoordingen kenschetste de heer Boichel, plaatsvervangend Directeur van het Caraibische Bedrijf, de man die in z'n vrije tijd in de hangar te vinden is, waar hij op de nieuwe machines uit Nederland rondneust [illegible] die thuis aan het knutselen is, namens iedereen die hem kent hartelijke felicitaties. "Ples", en de beste wensen voor een voortgezette carriere.

De werkloosheid op Bonaire

Willemstad. - De Staten der Nederlandse Antillen ontvingen een afschrift van een schrijven van Bonaire, gericht aan de Minister President, met de volgende inhoud:

„Naar aanleiding van het ons bij schrijven d.d. 5 Maart 1956, no. 7269 c, toegezonden concept-overdrachtslandsverordening XIII - 2: Sociale en Economische Zaken, hebben wij de eer het volgende te berichten.

De huidige gang van zaken bij de arbeidsbemiddeling is, dat Bonairiaanse werklozen voor beschikbare betrekkingen op Curacao en Aruba in het geheel niet worden opgeroepen of pas dan nadat het aantrekken van werkkrachten ter plaatse is mislukt. Het is zelfs voorgekomen, dat eerst pogingen in het buitenland werden gedaan en na het mislukken daarvan de Bonairiaanse instanties worden verwittigd.

Dit ondanks de grote werkloosheid op Bonaire.

O.i. zal het de taak van het Centraal Arbeidsbureau moeten zijn dergelijke onjuiste handelingen in de toekomst te verhinderen. Het arbeidsbureau te Bonaire zal op de hoogte moeten worden gesteld zodra betrekkingen beschikbaar zijn en niet nadat pogingen ter plaatse of elders werklieden te krijgen zijn mislukt. Pas dan krijgen de Bonairiaanse arbeiders gelijke rechten.

Indien aan deze desiderata wordt voldaan dan hebben wij tegen de voorgestelde regeling geen bezwaar.

Het Bestuurscollege: De wnd. Gezaghebber H. A. Hesseling. De Gedeputeerde: Julio Abraham."

Reportage Ouderdomspensioen-uitbetalingen

Willemstad. - Ter gelegenheid van het feit, dat een jaar geleden — 1 juni 1955 — voor het eerst werd begonnen met de uitbetaling van het ouderdomspensioen, zal de Regeringsvoorlichtingsdienst een radioreportage verzorgen van de op hedenmorgen en hedenmiddag respectievelijk op Dokterstuin en Willebrordus plaatsgevonden hebbende betaling van het ouderdomspensioen. Minister-President E. Jonckheer zal waarschijnlijk deze uitbetalingsposten bezoeken en de gang van zaken nagaan.

De reportage zal hedenavond om 8 uur via de locale omroepstations worden uitgezonden, zodat de luisteraars in de gelegenheid zullen zijn kennis te maken met de wijze waarop en de sfeer waarin de uitbetaling van het ouderdomspensioen plaatsvindt.

(Rer. persbericht)

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 24 P.V.'s op en verleenden 19 maal assistentie.

Over voet gereden

Willemstad. — Gistermorgen werd op een naamloze weg nabij Soto het linkervoetje van het 11-jarig meisje E.K. door een truck overreden. Het gebeurde doordat de kinderen, die op de truck stonden te wachten om naar school vervoerd te voerden, spelenderwijze, toen de truck langzaam voorbijreed, het meisje naar voren duwden, waardoor zij kwam te vallen en met haar voetje onder het achterwiel kwam. De beentjes van het voetje braken. Ter plaatse werd eerste hulp verleend, waarna zij naar het hospitaal werd vervoerd.

Auto over de kop

Willemstad. — Gistermiddag had op de weg naar Sta Cruz ter hoogte van Klein Santa Martha een verkeersongeval plaats, toen de personenauto, bestuurd door R.O., komende van de richting Sta Cruz, naar rechts van de rijweg reed en bij het terugdraaien de macht over het stuur verloor, waarna de auto over de kop sloeg. R.O. en de inzittende S.P. liepen enige schrammen op. De schade aan de auto bedraagt ƒ 400.—.

Stak plotseling over

Willemstad. — Gistermiddag werd de man A.B. op de Emmabrug aangereden. De oorzaak is, dat de man A.B., die niet nuchter was, plotseling overstak en door de auto, die vanuit de richting Punda kwam, werd aangereden, waardoor het windshield brak en de man een schram aan zijn hoofd opliep. Hem werd eerste hulp verleend, waarna hij ter ontnuchtering werd ingesloten.

Uitslag PSV-bridgedrive

Willemstad. - De uitslag van de gisteren gehouden bridge-drive van PSV luidt:

1. Fam. Slimmers met 4160 pt.; 2. Fam. Valkenber met 2720 pt.; 3. heren de Koning en v. d. Helm met 2430 pt.

Eerstvolgende drive op 14 juni a.s.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren acht lichte aanrijdingen te behandelen.

. — India en Spanje zullen diplomatieke betrekkingen op ambassadeursniveau aanknopen.

De wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting

Waarom geen meer algemeen geldende voorziening in de geest van artikel 14?

Willemstad. — In het Voorlopig Verslag op de Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 wordt het volgende gezegd. De bespreking van het onderhavige ontwerp heeft aanleiding gegeven tot de navolgende beschouwingen en opmerkingen. Algemeen wordt de gedachte, neergelegd in het ontwerp, toegejuicht, t.w. om in het kader van de maatregelen om de vestiging van maatschappijen in de Nederlandse Antillen aantrekkelijk te maken, de werking van artikel 12 van de Winstbelastingverordening uit te breiden tot internationale octrooi-holdingmaatschappijen, welke haar inkomsten niet uitsluitend door middel van een vaste inrichting verkrijgen.

Betreurd wordt anderzijds, dat het blijkens de mededeling der Regering in de Memorie van Toelichting op het onderhavige ontwerp onder de huidige omstandigheden niet opportuun wordt geacht ter zake een meer algemeen geldende voorziening in de geest van artikel 14 van de Winstbelastingverordening in het leven te roepen. Anderzijds is men algemeen van oordeel dat onder de huidige omstandigheden buitenlandse maatschappijen alleen dan zullen worden aangetrokken tot vestiging van vennootschappen in de Nederlandse Antillen, wanneer zij inkomsten verkrijgen uit royalties enz. — zoals door de Regering in het ontwerp gedefinieerd — uit landen, alwaar bij de belastingheffing het oorsprongbeginsel geldt. Ontvangen deze maatschappijen immers hun royalties enz. uit landen, alwaar dit beginsel in de belastingwetgeving niet bestaat en alwaar lichamen slechts volgens het nationaliteits- of burgerschapsbeginsel een woonplaatsbeginsel worden belast, dan zullen hun Antilliaanse vennoodschappen aldaar niet belastingplichtig zijn op vorenbedoelde inkomsten, met als gevolg, dat zij in de Antillen geen vrijstelling zullen genieten. Zelfs in een geval, waarin het een land betreft, dat het oorsprongbeginsel huldigt, zal het kunnen voorkomen, dat dat land met de Nederlandse Antillen een tractaat heeft tot voorkoming van dubbele belasting — zoals thans bv. het geval is met de Verenigde Staten van Noord-Amerika — waardoor ten behoeve van dat land geen belasting wordt geheven, alhoewel betrokken maatschappijen aldaar overigens wel belastingplichtig zouden zijn, zodat ook in zo'n geval de mogelijkheid bestaat, dat die maatschappijen niet onder de bepalingen van de Antilliaanse vrijstelling zullen vallen. Derhalve zullen buitenlandse maatschappijen, die uit landen als laatstbedoeld royalty-inkomsten genieten, de Nederlandse Antillen — alwaar zij voor 24% belastingplichtig worden — in mindere mate dan wel in het geheel niet aantrekkelijk achten. Gaarne zou dan ook vernomen worden welke omstandigheden er toe geleid hebben, dat de meer algemene voorziening in de geest van artikel 14 achterwege is gelaten. Het komt nl. inconsequent voor om in de Antillen vrijdom van belasting te verlenen op inkomsten uit interessen bv., ongeacht of deze in het land van betaling wel of niet worden belast, doch anderzijds deze vrijdom van belasting te onthouden aan royalty-inkomsten, wanneer de royalty in het betalende land niet wordt belast.

Hier komt bovendien nog bij, dat door de industriële expansie in de onderontwikkelde landen de verlening van industriële licenties aanmerkelijk is toegenomen. Worden de royalties op deze licenties ontvangen in de hoogontwikkelde industrielanden, dan worden deze inkomsten in het algemeen zeer zwaar belast, waardoor slechts een gering kapitaal beschikbaar blijft voor verdere, in het algemeen riskante investering in de onderontwikkelde gebieden. In verband met het feit, dat verdere industrialisering het middel is tot verheffing van een groot deel der wereld, wordt ook in landen als de Verenigde Staten ingezien, dat verlaging van belasting op bovengenoemde buitenlandse inkomsten dan wel uitstel van belastingheffing, zolang de inkomsten in het buitenland worden belegd, een algemeen belang is, zoals ook gezegd wordt in de brochure van de Foreign Commerce Department, getiteld: „U.S. Tax Incentives for Private Foreign Investment".

Het verdient voorts de aandacht, dat door het geven van belastingverlaging op royalties — ongeacht of zij in het land van oorsprong belast zijn — en het daarmede aantrekken van patent-holding-maatschappijen de belastingbetaling in de industrielanden, waar deze patenten zijn uitgewerkt, slechts wordt uitgesteld. Eenmaal worden immers de winsten toch naar de moedermaatschappijen overgemaakt en belast. Inmiddels echter kan hetgeen aan belasting bespaard wordt, aangewend worden voor investering in die gebieden, waar dit het meest nodig en daardoor het meest riskant is, hetgeen, zoals reeds gezegd, ook o.a. in de Verenigde Staten wenselijk wordt geacht.

Is het vorenstaande reeds voldoende om de wenselijkheid van een bepaling als in de geest van artikel 14 aan te tonen, daarnaast moet nogmaals worden verwezen naar bovengenoemde inconsequentie om wel inkomsten uit effecten, zoals obligatierenten, die onbelast zijn in het land van betaling, hier voor 90% belastingvrijstelling te geven en deze vrijstelling niet te geven voor royalties.

In dit verband lijkt het goed de nadruk er op te leggen, dat het een misvatting is om artikel 14 te beschouwen als een artikel ter voorkoming van dubbele belasting. Dit is het stellig niet. Ware het destijds de bedoeling geweest dubbele belasting op dividenden te voorkomen, dan ware artikel 14 overbodig geweest en zou volstaan zijn met schrapping van artikel 13, leden 2 en 3. Uit de hele opzet van artikel 14, uit de toepasselijkheid ervan op obligatierenten, zowel als uit het feit, dat de faciliteiten uit dit artikel slechts aan buitenlanders ter beschikking staan, blijkt duidelijk, dat dit artikel ten doel had buitenlands kapitaal door belasting faciliteiten aan te trekken en geen voorkoming van dubbele belasting. En dan rijst vanzelf de vraag, waarom deze doelstelling te beperken tot effectenbeleggingsmaatschappijen en niet uit te breiden tot octrooiholding- of andere buitenlandse maatschappijen.

Gaarne zou in verband met het vorenstaande nog een opgave worden ontvangen van de landen, alwaar in de belastingwetgeving het oorsprongbeginsel geldt, teneinde alzo de mate te kunnen bepalen, waarin de onderhavige voorstellen de Nederlandse Antillen aantrekkelijk zullen kunnen maken.

Vele leden wensen van deze gelegenheid gebruik te maken om de aandacht van de Regering te vragen voor de in artikel 9 opgenomen fictie, dat de winst van alhier verwerkte olieprodukten ƒ 0.95 per ton bedraagt. Zij mogen in overweging geven ter zake een uitgebreid onderzoek in te stellen, eventueel besprekingen met de oliemaatschappijen te openen, teneinde in gezamenlijk overleg tot een herziening van dit bedrag te komen.

Enkele andere leden menen de Regering te moeten adviseren bedoelde materie met uiterste omzichtigheid te behandelen, daar h.i. de welvaart van de Nederlandse Antillen ten nauwste samenhangt met de houding van de Overheid ten opzichte van de olie-industrieën in het algemeen en de grootte van het te betalen belastingbedrag in het bijzonder. Voor de economie der Antillen geldt hier de leuze: „to be or not to be".

Stakingen brengen Madrid in grote verlegenheid

Spookbeeld van nieuwe burgeroorlog waarde reeds rond

Gevolg van besluit tot loonsverhoging

(Van onze correspondent in Spanje)

Begrijpelijkerwijs hebben de autoriteiten van het Spaans regiem met de recente stakingsgolven, die door de belangrijkste Spaanse industriegebieden zijn gegaan, nogal aanzienlijk verlegen gezeten. Staken, bij de wet verboden in Spanje, is een uitdaging van het gezag, strikt genomen een vorm dus van opstand, en hoewel het ook in de afgelopen jaren herhaaldelijk plaatselijk tot stakingen van enige omvang en duur is gekomen, hebben omvang, spreiding en „besmettelijkheid" van de stakingspsychose ditmaal de autoriteiten zeer onaangenaam verrast; er zijn in totaal ongeveer een vijftig à zeventig duizend arbeiders bij betrokken geweest.

Inderdaad veel, maar het heeft de beweging toch geenszins een algemeen karakter gegeven: dat heeft de staking slechts gehad te Pamplona, hoofdstad van het aan het regiem zo trouw geachte Navarra, waar uit solidariteit met de arbeiders ongeveer het ganse bedrijfsleven, met inbegrip van de bioscopen, gedurende enkele dagen heeft stil gelegen. Te Barcelona daarentegen, waar meerdere fabrieken waren „aangestoken", o.a. de met de imposante naam van de „maquinista terrestre y maritima" getooide locomotievenfabriek, bleef het totale bedrijvige stadsbeeld ongewijzigd, al waren er dan in de fabriekswijken wat meer patrouilles van de „gewapende politie" dan normaal.

De stakingsgolf heeft echter in ieder geval aangetoond, dat de officiële syndikaten, de monopolistische zogenaamd vertikaal opgebouwde staatssyndikaten — arbeiders, kaders en patroons omvattend in 27 syndikaten, bedrijfstakgewijs — de arbeiders niet afdoende in hun greep hebben en dus niet langer voldoende de waarborg bieden voor handhaving van de arbeidsvrede, hetgeen toch hun voornaamste doel is.

Zoals gezegd heeft de omvang en snelle spreiding ditmaal de autoriteiten bijzonder verrast: niet slechts hebben binnen de syndikaten de controlerende agenten van de staat veelal verstek laten gaan, doch in menig geval, zoals te Pamplona, zouden de officieel door de staat erkende arbeidersgedelegeerden zelf zich aan het hoofd van de stakingen hebben gesteld.

Op de derde plaats stelt de gebleken nieuwe stakingsbereidheid der arbeiders op omvangrijke schaal de regering voor een alleronaangenaamst economisch dilemma. Toegeven aan de looneisen van de arbeiders zou onvermijdelijk het moeizaam gehandhaafde evenwicht van een nog altijd zwakke economie (waar nu eenmaal geen hoge „Westeuropese" lonen uit kunnen komen) hopeloos verstoren en het land in een ernstige inflatie storten, met als voornaamste slachtoffers de arbeiders zelf. Veelvuldig staken — staken verduut, of de zeker even gevaarlijke en veel moeilijker aan te pakken vorm van het langzaam aan staken die Spanjaarden bijzonder ligt — resulteert onmiddellijk in een teruglopen van productie. Op de vierde plaats zou het geenszins in de zowel naar binnen als naar buiten toe gevoerde propaganda van het regiem passen, indien staken ook in Spanje een chronisch verschijnsel zou worden, nademaal deze propaganda met grote voorliefde het thema hanteert van de in Spanje heersende sociale rust en orde, zulks in tegenstelling met die Westeuropese landen, waar de democratie haar onheilen onges raff kan aanrichten.

Het is alles bij elkaar dan ook **wel** begrijpelijk, dat de Spaanse censuur t.a.v. het ongewenste verschijnsel een nagenoeg volledige „black-out" heeft toegepast en blijft toepassen; voornamelijk wel ter voorkoming van „besmettingsgevaar". De buitenlandse pers is gedurende enkele weken weer eens grotendeels uit de openbare verkoop geweerd en de eigen Spaanse bladen hebben in totaal aan de aangelegenheid er niet meer dan een twintigtal regels gewijd: officiële mededelingen, dat hier of daar „de arbeiders weer normaal aan het werk waren getogen", dat elders „de openbare macht tot tevredenheid van de bevolking de normale situatie had hersteld" en, in het begin, voornamelijk als preventief dreigement bedoelde regeringsbeslissing — aan het adres van allen, die nog slechts aspirant-stakers waren — dat in die fabrieken, waar de arbeiders aan het werk waren weggebleven, op bevel van hogerhand waren gesloten en dat de arbeidscontracten van de arbeiders nietig waren verklaard en hun verkregen sociale rechten verbeurd". Overigens grotendeels een loos dreigement, daar de betrokken arbeiders in meerderheid tot de moeilijk vervangbare klasse der geschoolden behoorden.

Natuurlijk heeft de aan controle ontsnappende „gesproken krant" de lacunes van de gecontroleerde geschreven krant ruimschoots aangevuld, en zelfs meer dan dat. Schrikachtige zielen zagen zelfs al het spookbeeld weer opdoemen van een nieuwe burgeroorlog. En we willen in dit verband niet onvermeld laten, dat de „gobernador civil" van Barcelona uiteraard niet de gelegenheid heeft laten voorbijgaan om een van zijn vervaarlijke redevoeringen ten beste te geven en dat hij daarin, de feiten niet vermeldende, doch blijkbaar algemeen bekend veronderstellend, ook zijnerzijds gewaagde van de lieden, die binnen en buiten de grenzen blijkbaar aanstuurden op een herhaling van 1936-1939.

Bedoelde perscensuur in een aangelegenheid, die voor het land toch van vitaal belang is heeft tevens het Spaanse publiek weer eens de gelegenheid gegeven, vast te stellen, hoe weinig de inhoud van hun „georiënteerde" bladen een afspiegeling biedt van de werkelijkheid. En in het bijzonder hebben de arbeiders het gemis gevoeld van een pers, die objectief hun grieven ter kennis van de openbare mening bracht. Het spreekt vanzelf, dat er geen enkele redactionele beschouwing is verschenen, waarin overwogen wordt, in hoeverre de grieven der arbeiders al dan niet als gerechtvaardigd kunnen worden beschouwd.

Een afvaardiging van de stakers der Barcelonese „maquinista" begaf zich naar de gouverneur, om de motieven van de staking uiteen te zetten. I.p.v. de afgevaardigden te ontvangen, liet hij ze achter slot en grendel zetten, doch de volgende dag moest hij ze op order van Madrid weer vrij laten.

Voor een belangrijk deel vinden de grieven der stakers hun oorzaak daarin, dat van de per 1 april verplicht gestelde algemene loonsverhoging (17 procent over het basisloon, vermeerderd met de duurtetoeslag, of ongeveer 20 procent over het basisloon) de werkgevers de diverse reeds eerder door hen vrijwillig en onofficieel betaalde extra in vermindering hebben gebracht, terwijl het desbetreffend decreet toch uitdrukkelijk bepaald had, dat de eigener beweging door werkgevers reeds boven de wettelijke minima betaalde marges niet in mindering op de thans verplichte verhoging mochten worden gebracht. Bovendien heeft de regering, door meer dan de helft van de totdusver door de werkgevers te storten sociale verzekeringspremies voor haar rekening te nemen, voor de patroons de werkelijke kosten van de loonsverhoging gereduceerd tot ongeveer een kwart. Slotsom, zoals de arbeiders bij het in ontvangst nemen van hun „nieuwe lonen" konden constateren: niet zij, doch hun werkgevers zijn er „beter" van geworden. Beroep op de syndikaten was vruchteloos: de extra's die de arbeiders totdusver hadden genoten waren onofficieel en niet-gelegaliseerd en kwamen ook nooit op de loonstaat voor. Moeilijkheden zijn dan ook nagenoeg niet gerezen bij ondernemingen, die totdusver geen extra's betaalden en natuurlijk ook niet bij ondernemingen, die kalmweg, ondanks de wettelijk gedecreteerde verhoging, ook de extra's bleven uitkeren.

De hele geschiedenis bevestigt de indruk; dat de regering met haar loonsverhogingsdecreet zich bewogen heeft op een terrein van verhoudingen en toestanden, waarvan zij een verre van nauwkeurige notie had.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2188 — Heer Bommel werd nu erg verward. Zenuwachtig trappelde hij van het ene been op het andere, beet zich op de nagels en keek uit zijn ooghoeken naar de beide ridders, die hem fronsend bestaarden.

„Wat bedoelt u met: die kist is naar de burcht gebracht?" wilde heer Popelijn weten.

„Ja, wat bedoelt u?" informeerde heer Pork vreemd kalm. „Waar is die kist?" „Eh...... ik bedoel". begon heer Bommel. die kist, hè? O. ja, die kist! Wel ik heb hem niet zo bij de hand en zo! Hij is een beetje weggebracht, als u begrijpt, wat ik bedoel!"

„Zo!" brieste de ridder Popelijn, „in die kist zit de krijgskas! De zilverlingen voor de soldeniers!"

„De soldij voor de wapenknechten!" verduidelijkte de ridder Pork met overslaande stem. Die huurlingen zullen gaan muiten wanneer ze niet betaald worden! U zult die kist moeten halen, heer Drommel! En anders......" „En anders bent u een verrader!" brulte heer Popelijn.

„Maar die kist is gesloten!" jammerde heer Bommel. „Hij is op de burcht waar de koning is! Ik kan niet......"

„Wat kan niet!!" bulderden nu de beide edelleiden. „Haal die kist! Snel! Geen getalm en getreuzel! Voort met u!"

Heer Ollie frunnikte gejaagd aan zijn fulpen boordsels en wilde nog iets stamelen. Doch de beide krijgslieden waren opgestaan en grepen rammelend naar hun zwaarden terwijl ze naar de uitgang van de tent wezen.

Er bleef hem dus geen keus over. Bevend stommelde hij het zeildoeken vertrek uit......

Hammerskjoeld in Veiligheidsraad

Vroegere keten van gebeurtenissen in Palestina kan doorbroken worden

New York. — „Wij bevinden ons thans in een toestand, dat wij wellicht de vroegere keten van gebeurtenissen — in Palestina — kunnen doorbreken" — aldus de secretaris-generaal van de Verenigde Naties in de Veiligheidsraad bij de officiële indiening van zijn rapport over zijn vredesmissie.

Hij zeide te hopen dat alle partijen zullen trachten orde en rust te herstellen en te handhaven, aangezien orde en rust zozeer nodig zijn als achtergrond voor succesvolle pogingen om de grote praktische taken die in alle betrokken landen moeten worden uitgevoerd, aan te pakken. Hierbij - zo verzekerde Hammerskjoeld - kunnen alle partijen steeds rekenen op de welwillende en onpartijdige hulp van de secretaris-generaal.

De Britse vertegenwoordiger Pierson Dixon meende dat Israël en de Arabische nabuurlanden, door zich volkomen te houden aan de bestandsovereenkomsten, een brug kunnen vormen naar de oplossing van de geschillen. De Raad moet nu niet trachten — naar zijn mening — de geschillen te omschrijven, maar zich beperken tot het scheppen van omstandigheden, waarin de moeilijkheden door de partijen zelf kunnen worden opgelost. In deze zin diende hij een Britse ontwerpresolutie in, waarin Hammerskjoeld wordt gevraagd goede diensten aan de partijen te blijven verlenen.

De Perzische afgevaardigde waarschuwde de Raad geen overijlde pogingen tot de oplossing der voornaamste problemen te doen.

Ook de Amerikaanse en Franse afgevaardigden voerden in deze geest het woord.

Surinaamse ministers gaan in Brits Guyana de streekplanning bestuderen

Paramaribo. — De ministers P. Kolader en J. Kuiperbak vertrokken dezer dagen naar Brits Guyana voor een oriëntatiebezoek. Zij zullen zich daar op de hoogte stellen van streekplanning in verband met een nieuw volkswoningbouw-project, dat aan de Latourweg wordt ontworpen. De heren zullen

Aan de Latourweg wordt een dorpje ontworpen. De huizen, die er gebouwd zullen worden, zijn ontworpen door het Sur. Am. Bureau voor Technische Samenwerking, en zijn de goedkoopste volkswoningen tot dusver. Het zijn houten gebouwtjes op hoge neuten. Het streekplan is ontworpen door de Amerikaanse deskundige Mackie, die ook in Brits Guyana dergelijke plannen opstelde. Voor het bouwjaar 1956—'57 zullen veertig woningen opgezet worden.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ANTILLEN

19

Als we hier een schets geven van de geschiedenis van de Geoctrooieerde West Indische Compagnie, dan is dat bij wijze van voorbeeld. Er bestonden er vele in die tijd. Het waren groots opgezette handelsmaatschappijen met Staatssubsidie, die tot doel hadden handel drijven, Spanje benadelen en volksplantingen stichten. In de Nederlanden was Willem Usselinx sinds 1591 al doende om een dergelijke maatschappij gesticht te krijgen. Pas in 1621 vlak na het 12-jarig Bestand, gelukte hem dit. De inrichting was ongeveer gelijk aan die van de Oost Indische Compagnie, maar ze droeg een ander karakter. Bij de O.I.C. waren de handelsbelangen overwegend, terwijl de W.I.C. meer de indruk wekte van een kapercompagnie te zijn. Het schade toebrengen aan de Spaanse vijand lag er nogal dik bovenop. We waren nog steeds in oorlog met Spanje, de tachtigjarige oorlog van 1568 tot 1648.

De strijd in het Westen leidde tot veroveringen van verschillende gebieden: Brazilië, de Nederlandse Antillen, Suriname, de Goudkust van Afrika en Nieuw Nederland, tegenwoordig beter bekend als New York. In het begin behaalden de schepen van de W.I.C. soms flinke buit, zoals de **bekende verovering van de zilvervloot door Piet Hein. Dit gebeurde in 1628** in de baai van Matanzas (Cuba). Maar na 1648 ging de Compagnie alweer achteruit. In 1674 werd zij ontbonden, waarna in 1675 een tweede W.I.C. werd opgericht.

Het college van bestuur telde niet meer XIX, maar X heren. Veel energie heeft deze tweede maatschappij nooit ontwikkld; er zat geen fut in. De ambtenaren van de Compagnie bemerkten dit spoedig genoeg en maakten er misbruik van, door zich rijk te maken ten koste van de maatschappij.

De Stadhouders Willem IV en Willem V voerden de titel van opperbevelhebber van de Oost- en West Compagnieën, maar nergens blijkt uit, dat dit van veel invloed is geweest op de gang van zaken met betrekking tot het stichten van volksplantingen in West Afrika of Amerika. De vierde Engelse oorlog, begonnen in December 1780, bracht grote financiële schade toe aan de W.I.C., welke schade zij bijna niet te boven zou kunnen komen. Ze verkeerde toch al niet in zeer bloeiende toestand. Na de vierde Engelse oorlog werd er geen enkele winst meer geboekt; verlies des te meer.

Daarom werd besloten, dat het octrooi na afloop van het jaar 1791 niet meer zou gelden en de koloniën van de Compagnie zouden overgaan aan de Staat. Deze overgang baande de weg tot een koloniaal bestuur, dat heel wat degelijker was, dan dat van de kantoormannetjes van de Compagnie.

M. D. Latour O.P.

Landingen bij Salermo en Anzio door „stomme generaal" uitgedacht ?

Washington. — Op zijn laatste persconferentie werden president Eisenhower nog vragen gesteld over een uitlating van oud-president Truman, die te Salerno zou hebben verklaard, dat de landingen bij Salerno en Anzio tijdens de oorlog — waarbij de Amerikanen en de Britten zware verliezen leden — niet nodig waren en door de een of andere „stomme generaal" waren uitgedacht. Truman heeft inmiddels zijn secretaris laten ontkennen, dat hij dit gezegd zou hebben.

Eisenhower zeide, dat de landing op de Italiaanse kust was voorgesteld voor hij het gebied van de Middellandse Zee verliet om opperbevelhebber van de geallieerde troepen te worden.

Hij had de plannen van technisch standpunt bezien, besproken met zijn staf en hij was geen voorstander van de operatie, op de manier, waarop hij werd uitgevoerd, geweest. Niettemin is gebleken, dat de invasie veel Duitse troepen had bezig gehouden, die anders aan het westelijk front beschikbaar zouden zijn geweest. Eisenhower geloofde dan ook niet, dat men de landingen een mislukking zou mogen noemen.

Onlangs werd op de Soestdijkerkade te Den Haag het sprintkampioenschap van Nederland over 300 meter verreden. Op de foto ziet men de winnaar, Dirk Verdoorn van R.R.C. Feyenoord, die uit handen van de voorzitter der N.W.U. de kampioenssjerp in ontvangst neemt.

„Manifest der Zeven"

DREES aanvaardt 170.000 handtekeningen

's Gravenhage. — Minister-president Drees nam 170.000 handtekening van meerderjarige Nederlanders, die hun instemming betuigden met het "manifest der Zeven" over de processen tegen Nederlanders in Indonesië in ontvang. Voor de overhandiging door drie van de ondertekenaars, zeide Prof. Cleveringa dat hoewel bekend is dat de regering alles doet wat in haar vermogen is, men zich toch afvraagt of niet nog meer naar buiten gerichte stappen kunnen worden gedaan, namelijk het voorleggen van de zaken aan het Internationale Hof of de bevoegde organen van de Verenigde Naties. Dr Drees antwoordde dat hetgeen de regering deed moeilijk in het openbaar kan worden gemeld. Hij zeide het manifest te aanvaarden als een spontane uiting van het Nederlandse volk, die niet gericht is tegen het regeringsbeleid, maar een extra steun voor de regering is om verder te gaan zo dit gewenst zou zijn.

Bioscoop-recettes in V.S. door T.V. met 25 pct gedaald

Terwijl de Amerikanen in 1946 nog een recordbedrag van 6.5 miljard gulden aan entréegeld voor de bioscopen betaalden, trad er in 1947 een daling in, welke zich tot op heden heeft voortgezet, zodat in 1955 de ontvangsten der bioscopen met niet minder dan 25 procent gedaald waren. Dit is hoofdzakelijk te wijten aan de komst van de televisie in de Amerikaanse huiskamers, welke honderdduizenden bioscoopgangers van elke leeftijd heeft thuisgehouden. Dit wordt vastgesteld in een uitgebreid verslag van het Amerikaanse ministerie van Handel, dat teruggaat tot 1929.

Internationaal muziek-evenement

Van vijftien augustus tot zes september zullen te Luzern de internationale muziekweken worden gehouden. Als belangrijkste manifestatie vermeldt het programma zeven grote symphonieconcerten, uit te voeren door het Zwitserse Festspielorkest en een philharmonisch orkest uit Engeland. Dirigenten zijn: Herbert van Karajan, Ernest Ansermet, Ferenc Friscay, Wolfgang Sawallisch, Fritz Reiner en George Szell. In de Luzerner schouwburg zal De Meeuw van Anton Tsjechow worden opgevoerd.

Van zes tot zestien september wordt tijdens het negende festival van Besancon het zesde internationale concours voor jonge orkestdirigenten gehouden. De deelneming aan dit concours staat open voor een ieder, die op 1 oktober 1956 nog niet de leeftijd van dertig jaar heeft bereikt.

Honderd kleinkinderen

(Van een medewerker in Nederland)

De 77-jarige weduwe Catharina Hubertina Vossen-Knapen voelt zich de rijkste en gelukkigste inwoonster van het Midden-Limburgse dorpje Nederweert. Onlangs heeft zij haar honderdste kleinkind (neen, niet het honderdste achterkleinkind) Johannes Pius Michael Vossen ten doop mogen houden. Dit was zulk een uitzonderlijke gebeurtenis, dat niemand minder dan Paus Pius XII aan oma Vossen een gelukstelegram zond, terwijl pastoor J. Kessels van Nederweert de gelukkige grootmoeder kwam verrassen met een door de Paus ondertekende oorkonde, waarbij de Heilige Vader op verzoek van de kinderen van mevrouw Vossen-Knapen aan haar zijn apostolische zegen schonk.

Deze oorkonde beschouwt oma Vossen als een kleinood. Fraai ingelijst hangt ze boven haar bed in haar geboortehuis te Nederweert in Limburg. Daar bewaart oma ook een klein notitieboekje, waarin haar zoon Fons in sierlijk schrift de burgerlijke stand van de familie Vossen-Knapen nauwkeurig heeft bijgehouden.

Het honderdste kleinkind is nog niet in dit boekje opgenomen, maar binnenkort zal zoon Fons daar extra van Waalwijk, waar hij leraar Engels is, voor overkomen.

Een hele bladzijde moet, zo heeft oma beslist, „archivaris" Fons besteden aan het jubileum-kleinkind. Ook heeft oma bepaald, dat Fons na haar dood het kostbare notitieboekje, de magnifieke oorkonde en het pauselijk telegram zal erven.

Het door Fons aangelegde familieregister is overigens een nauwkeurig overzicht van het leven van zijn moeder vanaf de dag van haar geboorte tot nu toe.

C. H. Vossen-Knapen

Op 5 juli 1879, zo staat op de eerste bladzijde te lezen, werd te Nederweert in het boerderijtje van de familie Knapen Catharina Hubertina geboren, die in 1898 met de Nederweertse landbouwer Petrus Martinus Vossen in het huwelijk trad. Ze ging wonen in haar geboortehuis, waarin thans haar dochter Elisabeth, gehuwd met M. Knapen, woont, en oma inwoont. Heel haar leven heeft zij dus in hetzelfde huis gewoond, dat in Nederweert aangeduid wordt als huis Joeëste, omdat de vader van oma Vossen het huis van Joeëste Bert heeft aangekocht.

Nu het verhaal van de honderd kleinkinderen. Uit het huwelijk van oma Vossen en haar in 1954 overleden echtgenoot werden zestien kinderen geboren, te weten tien jongens en zes meisjes. Drie kinderen kwamen te overlijden. Het eerste kind Dorothea, geboren in 1899, schonk aan twaalf kinderen het leven. Henricus prijkt in het notitieboekje met zeven kinderen achter zijn naam. Achter het vierde kind Thomas staan negen kinderen vermeldt, achter Josephus, die in 1937 kwam te overlijden, acht, Petronella en Maria (kloosterzuster) bleven ongehuwd, Ludovicus' naam wordt gevolgd door elf namen van zijn kinderen, terwijl Anna, Matheus, Johannes, Elisabeth, Antoinetta, Michael en Antonius resp. 12, 4, 6, 14, 10, 4 en 3 kinderen in oma's notitieboekje konden laten inschrijven. Tenslotte dan nog Elisabeth, bij wie oma inwoont, ook met veertien kinderen en telt u maar na, het zijn er precies honderd.

De verjaardag van oma wordt uiteraard door geen van haar kinderen en kleinkinderen vergeten.

Graag zouden deze op oma's 77ste verjaardag een foto willen laten maken van alle honderd kleinkinderen. Aangezien evenwel een van haar kleinkinderen als militair in Curaçao vertoeft, zal dit op 5 juli moeilijk gaan. Besloten is evenwel, dat deze foto onmiddellijk na de terugkomst van de kleinzoon-soldaat zal worden gemaakt.

Oma Vossen hoopt nu maar, dat het op die dag mooi weer zal zijn, want dan kan in de boomgaard de familiefoto worden gemaakt.

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

27

Intussen had de kapitein — ik had reeds opgemerkt, dat zijn omvang ter hoogte van zijn borst en zijn zakken aanzienlijk was toegenomen — een groot aantal van de meest onderscheiden voorwerpen te voorschijn gehaald; een Engelse vlag, een Bijbel, een rol stevig touw, pen en inkt, het logboek en ettelijke ponden tabak. Hij had een tamelijk lange dennestam gevonden die geveld en van zijn takken ontdaan binnen de omheining lag, en met behulp van Hunter had hij die tegen de hoek van het blokhuis, waar de balken elkaar kruisten en een hoek vormden, opgericht. Vervolgens was hij op het dak geklommen en had eigenhandig de vlag ontplooid en gehesen.

Door deze handeling voelde hij zich blijkbaar geweldig opgelucht. Hij kwam het blokhuis weer binnen en begon de inventaris van onze voorraden op te maken, alsof er verder niets op de wereld had bestaan. Maar hij hield wel degelijk een oog op wat er gebeurde, want zodra Tom overleden was, kwam hij met een tweede vlag voor de dag en spreidde die over het dode lichaam uit. „Trek het u maar niet aan, meneer," zei hij en drukte Trelawney de hand. „'t Is best met hem; je hoeft nooit bang te wezen voor een man die doodgeschoten is, terwijl hij zijn plicht deed voor kapitein en reder. Dat staat misschien niet precies zo in de Bijbel, maar 't is een feit."

Toen nam hij mij ter zijde. „Dokter," zei hij, „over hoeveel weken verwacht u het schip dat ons komt zoeken?"

Ik deelde hem mede, dat dit geen kwestie van weken, maar van maanden was: dat Blandly een schip zou uitrusten indien wij eind Augustus nog niet terug waren, maar niet eerder of later. „Nu kunt u het verder zelf wel uitrekenen," zei ik.

„Tja," zei de kapitein en krabde in zijn haar, „en als ik nu in aanmerking neem, dat Onze Lieve Heer almachtig is, dan zou ik toch zo zeggen, dat het er tamelijk om zal spannen."

„Hoezo?" vroeg ik.

„'t Is jammer dat we die tweede lading hebben verspeeld. Zo bedoel ik het," antwoordde de kapitein. „Wat kruit en kogels aangaat, zullen we het wel klaren. Maar wat de victualie betreft, die is krap — zo krap, dokter, dat het misschien niet eens zo verkeerd is dat we nu een eter minder hebben." En hij wees naar het lijk onder de vlag.

Op dat ogenblik floot gierend en brullend een kanonskogel hoog over het dak van het blokhuis en plofte een heel eind verder in het bos neer.

„Aha!" zei de katein. „Schiet maar raak, jongens. Jullie hebben toch al niet te veel kruit."

Het tweede schot was beter gericht en de kogel kwam binnen de omheining terecht, waar hij een stofwolk opwierp, maar verder geen schade aanrichtte.

„Kapitein," zei Trelawney, „het huis is van het schip al volkomen onzichtbaar. Ik denk dat ze mikken op de vlag. Zou het niet verstandiger zijn die in te halen?"

„Ik de vlag strijken?" riep de kapitein uit. „Van mijn levensdagen niet," en nauwlijks had hij dit gezegd, of wij waren het vermoedelijk allen met hem eens. Want het was niet alleen een blijk van goede zeemansrondborstigheid, het maakte ook naar buiten een goede indruk en liet onze vijanden zien, dat we ons van hun beschieting niets aantrokken.

Heel de avond door donderde het kanon. De ene kogel na de andere vloog over ons heen of bereikte ons niet; soms kwam er een binnen de omheining terecht, maar ze moesten zo hoog richten dat de kogels steil neerkwamen en een eindweegs in het rulle zand doordrongen zonder schade aan te richten. Wij behoefden geen afketsende kogels te vrezen, en hoewel er een door het dak van het blokhuis binnendrong en door de vloer verdween, raakten wij weldra aan die ruwe grappen gewend en wij gaven er niets meer om.

„Bij dit alles is er één goed ding," merkte de kapitein op: „het bos hier tegenover is nu waarschijnlijk veilig. 't Is laag water en onze voorraad moet nu zowat droog liggen. Vrijwilligers voor om vlees te halen."

Gray en Hunter waren de eersten die zich aanmeldden. Goed gewapend slopen zij over de palissade, maar hun tocht was vruchteloos. De muiters waren moediger dan wij hadden gedacht, of zij hadden meer vertrouwen in de artilleristische prestaties van Israël, want een stuk of vijf van hen waren druk bezig met onze proviand weg te slepen. Een van hun sloepen lag dichtbij, twee man roeiden de stroom op om de boot op zijn plaats te houden en de anderen waadden door het water er heen met de proviand. Silver zat achterin en voerde bevel, en elk van de mannen was voorzien van een musket, blijkbaar afkomstig uit een geheim wapenmagazijn dat zij aan boord gehad hadden.

De kapitein ging zijn logboek zitten bijhouden, en ziehier de aanhef van zijn optekeningen:

„Alexander Smollett, schipper; David Livesey, scheepsdokter; Abraham Gray, timmermansmaat; John Trelawney, reder; John Hunter en Tichard Joyce, bedienden van de reder, landslui, zijnde allen degenen die van het scheepsvolk betrouwbaar zijn bevonden, met victualie voor tien dagen op half rantsoen, zijn heden aan land gegaan en hebben de Britse vlag gehesen op het blokhuis op het Schat-eiland. Thomas Redruth, bediende van de reder, landsman, door de muiters doodgeschoten; James Hawkins, kajuitsjongen — " En intussen zat ik me af te vragen wat er wel van de arme Jim mocht zijn overgebleven.

Van de landzijde werden wij aangeroepen.

„Daar roept iemand," zei Hunter, die de wacht had.

Dokter! Jonker! Kapitein! Hallo, Hunter, ben jij dat?" riep een stem.

Ik rende naar de deur en kwam juist op tijd om Jim Hawkins behouden over de palissade te zien klimmen.

(Wordt vervolgd)

16 mei 1831 werd uitvinder Edward Hughes geboren

KOOLSTAAFJE HART VAN DE EERSTE MIKROFOON

Het elektrische woord is bezig het gedrukte te overvleugelen. Blijkens een dezer dagen verschenen rapport van de UNESCO hebben alle kranten ter wereld tezamen een dagelijkse oplage van 255 miljoen exemplaren, terwijl er over de gehele aardbol thans maar liefst niet minder dan 257 miljoen radio-ontvangtoestellen in gebruik zijn. Kwantitatief gezien is de radio de pers dus voorbijgestreefd als openbaar voorlichtingsmiddel. De loden zetregels hebben het moeten afleggen tegen de vluchtige radio-signalen.

Een man, die voor het elektrische woord van even grote betekenis is geweest, als Laurens Janszoon Coster en Johann Gutenberg — de uitvinders van de boekdrukkunst — voor het gedrukte woord, is Hughes. Er is maar één verschil. Velen, zeer velen hebben wel eens gehoord van Coster en of Gutenberg, doch de naam van David Edward Hughes is alleen maar bij ingewijden bekend.

Hughes, die onlangs honderd-vijf-entwintig jaar geleden in Engeland werd geboren, is de uitvinder van de mikrofoon, dat kleine, in wezen eenvoudige apparaatje, zonder welk de radio in zijn huidige vorm onmogelijk zou zijn. Maar zonder mikrofoons zouden wij ook niet kunnen telefoneren, zonder mikrofoons zouden alle versterkerinstallaties zwijgen, zonder deze kleine maar toch precieuze instrumentjes zouden wij alleen nog maar stomme films kunnen aanschouwen en zouden slechthorenden het nog steeds zonder elektrische hoorapparaatjes moeten stellen — om slechts de meest verbreide toepassing van de mikrofoon te noemen.

Een interessante veelzijdige figuur, deze Hughes, die op 16 mei 1831 in Londen het levenslicht aanschouwde. Toen hij zeven jaar was, verhuisden zijn ouders naar de Verenigde Staten, waar hij — snel — naar de volwassenheid groeide. Op negentienjarige leeftijd kreeg hij al dank zij zijn muzikale aanleg een benoeming tot professor in de muziek aan het College van Bardstown in Kentucky en daar ontwikkelde de jonge leraar zich tot uitvinder van meer dan gewone begaafdheid. Hij legde zich toe op de studie van klanken. In 1856 nam hij, vijfentwintig jaar oud, patent op een naar hem genoemde druktelegraaf, die zelfs nog vele jaren na zijn dood, op 22 januari 1900, op grote schaal in Amerika en Europa zou worden gebruikt. Ook op andere gebieden was hij werkzaam. Zo is het principe, waarop de draadloze coherer (voorloper van de radio-detector) berust, van hem afkomstig en ook op het gebied van het magnetisme heeft hij belangrijk werk verricht.

Maar zijn naam zal toch vooral tot in lengte van jaren voortleven, omdat hij de uitvinder van de mikrofoon is. In 1878 slaagde hij er namelijk in deze een praktisch bruikbare vorm te geven, hetgeen in die dagen van groot belang was voor de verdere ontwikkeling van de in 1876 door Bell uitgevonden telefoon. Het woord 'mikrofoon' was overigens al van heel wat oudere datum, want de beroemde Sir Charles Wheatstone had dit in 1827 al als eerste gebruikt. De verdienste van Hughes schuilt vooral in de praktische bruikbaarheid, hoewel deze in onze ogen natuurlijk nog verre van volmaakt was. Zijn mikrofoon bestond uit een koolstaafje, dat rustte in de groeven van twee stukjes cokes; door dit losse contact konden de geluidstrillingen in elektrische trillingen worden omgezet. Handige jongens, die al knutselende het enorme terrein van de elektriciteit verkennen, maken nu nog wel eens met enkele spijkers en een stukje blik zelf een mikrofoon, die grote gelijkenis vertoont met de eerste mikrofoon van Hughes.

Overigens, de eer van de mikrofoon heeft Hughes waarlijk niet zonder meer gekregen. Een zekere Reis ontwierp in 1861 een mikrofoon met platinacontact en interruptor, maar deze was alleen geschikt voor hoge tonen en in plaats van spraak kon er slechts een muzikaal gegons mee worden waargenomen. Niettemin luidt zijn grafschrift: 'Der Erfinder des Telephons'. Later maakte een professor Dolbaer er aanspraak op, dat hij het werk van Reis aanmerkelijk verbeterd had. Hij maakte er zelfs een rechtszaak van, maar de uitspraak luidde, dat de telefoon van Dolbaer 'een gekras was in stede van spreken'. Lijkt het niet sterk op de strijd, die tussen de aanhangers van Coster en Gutenberg werd en ook nu nog wel wordt gestreden?

Zonder anderen te kort te doen — ook de grootste Amerikaanse uitvinder, Edison, heeft zich met mikrofoons bezig gehouden — kan er geen verschil van mening over bestaan, dat Hughes de belangrijkste uitvinder van de mikrofoon is. Van hem stamt het bruikbare principe; hij had niet alleen een origineel idee, hij bereikte er ook praktische resultaten mee en daarom is hij vooral de grote man van de mikrofoon.

Miljoenen

Tegenwoordig zijn er vele tientallen mikrofoons over de gehele wereld in gebruik, waarvan het merendeel wordt aangewend voor telefonie. Maar ook zonder die voor telefonie-doeleinden mee te tellen, zijn er altijd nog ettelijke miljoenen, die voor de een of andere vorm van communicatie worden gebezigd. Merkwaardig is, dat de mikrofoon van Hughes na bijna honderd jaar nog steeds niet principieel is gewijzigd, hoewel er natuurlijk wel vele verbeteringen tot stand zijn gebracht. Een uitermate geleidelijke ontwikkeling leidde tot de perfectie van vandaag, nu er vele verschillende typen beschikbaar zijn.

Naast de koolmikrofoons, die principieel niet afwijken van de mikrofoon van Hughes en die in hoofdzaak voor telefoons worden gebruikt, zijn er in de loop der jaren verschillende andere principes verschenen. Hiervan moet speciaal genoemd worden de elektro-dynamische mikrofoon, die omstreeks 1930 verscheen, de condensator- en de bandmikrofoon, die speciaal bedoeld zijn voor die toepassingen waar de hoogste eisen worden gesteld aan de weergavekwaliteit. Volledigheidshalve moet dan ook ten slotte ook nog de kristalmikrofoon worden genoemd, als eenvoudig en laaggeprijsd type.

Het einde van deze ontwikkelingsgang is overigens nog niet bereikt. Steeds slagen specialisten erin verbeteringen aan te brengen en als men alleen de vorderingen van de laatste tien jaar bekijkt, kan niet ontkend worden, dat er ook op dit gebied hard is gewerkt. Philips, die in 1926 met de fabricage hiervan begon, maakt bijvoorbeeld mikrofoons, waarvan de membraan tegen vocht en hoge temperaturen bestand is, zodat men zelfs bij een temperatuur van 80 graden Celsius rustig op een perfecte werking van dit instrument kan rekenen. Mikrofoons zijn verder veel steviger geworden, veel robuuster, waardoor ze tegen een stootje kunnen; de toepassing van nieuwe magnetische materialen bracht belangrijke verbeteringen en ook door het gebruik van plastics slaagde men er in de kwaliteit te verbeteren. Deze recente ontwikkelingen berusten op een gedegen theoretische ondergrond, die het resultaat is van studie en analyse van het geluid, waaraan vooral de laatste twintig jaar veel aandacht is besteed.

Zorg en aandacht

Hoe belangrijk deze theoretische kennis ook is, zonder de kennis en ervaring van specialisten op het gebied van precisietechniek zou men er niet in slagen op grote schaal mikrofoons te vervaardigen, die aan vrij strenge eisen voldoen. Want een mikrofoon, hoewel tegenwoordig een serie-artikel, blijft een precisie-instrument, dat met grote zorg en aandacht moet worden vervaardigd. De ongeveer honderd onderdelen krijgen op verschillende plaatsen hun definitieve vorm, soms zelfs in een omgeving waar men nu bepaald niet aan precisie-techniek en wat hiermede samenhangt denkt, maar in de montageruimte heerst de niet te miskennen sfeer van grote nauwgezetheid en uiterste accuratessen. Daar waant men zich in een horlogefabriek. Geselecteerde specialisten, die een lange inleertijd achter de rug hebben, buigen zich over onderdelen, waarvan de maten niet gegeven worden in millimeters maar in duizendsten van millimeters.

Toen David E. Hughes, de uitvinder van de mikrofoon, eens met zijn toestelletje de Great Portlandstreet in Londen op en neer liep om bepaalde proefnemingen te doen, beschouwden de bewoners van de Engelse hoofdstad hem als een originele, zachtmoedige zonderling, om het niet sterker uit te drukken. Niettemin groeide uit zijn vinding een instrument, waar de mensheid tegenwoordig niet meer buiten kan. Voor vele doeleinden wordt de mikrofoon tegenwoordig gebruikt, voor ontspanning en vermaak, maar evengoed voor onderricht en in gevallen van nood, wanneer snelle communicatie lijfsbehoud kan betekenen. En de lijst van toepassingen blijft open staan voor aanvullingen, die in de toekomst zeker nog zullen komen. De bandrecorder, die vooral na de laatste oorlog snel terrein wint en ook al weer een mikrofoon van node heeft, bewijst het.

Ottawa. — In Canada heeft een vrouw het leven geschonken aan haar z e v e n d e tweeling.

V.S. gaan exposeren in communistische landen

New York. — Een ambtenaar van het Amerikaanse ministerie, die belast is met de programma's voor jaarbeurzen, heeft medegedeeld, dat de Verenigde Staten voornemens zijn te exposeren op internationale jaarbeurzen in communistische landen van Oost-Europa. Tegenover de New York Times verklaarde hij, dat ruim 1 miljoen dollar van de 3,5 miljoen dollar, welke in het nieuwe begrotingsjaar aan het congres gevraagd zullen worden voor de uitvoering van het programma, besteed zullen worden voor expositie in communistische landen.

Het ligt in de bedoeling deel te nemen aan de internationale jaarbeurs te Zagreb en waarschijnlijk ook die te Poznan en Leipzig.

De ambtenaar voegde hieraan nog toe, dat er op het ogenblik geen plannen zijn, om ook Moskou in het plan op te nemen, maar er wordt naar gestreefd om "zo dicht bij Moskou in het plan op te nemen, maar er wordt naar gestreefd om "zo dicht bij Moskou te exposeren als mogelijk is".

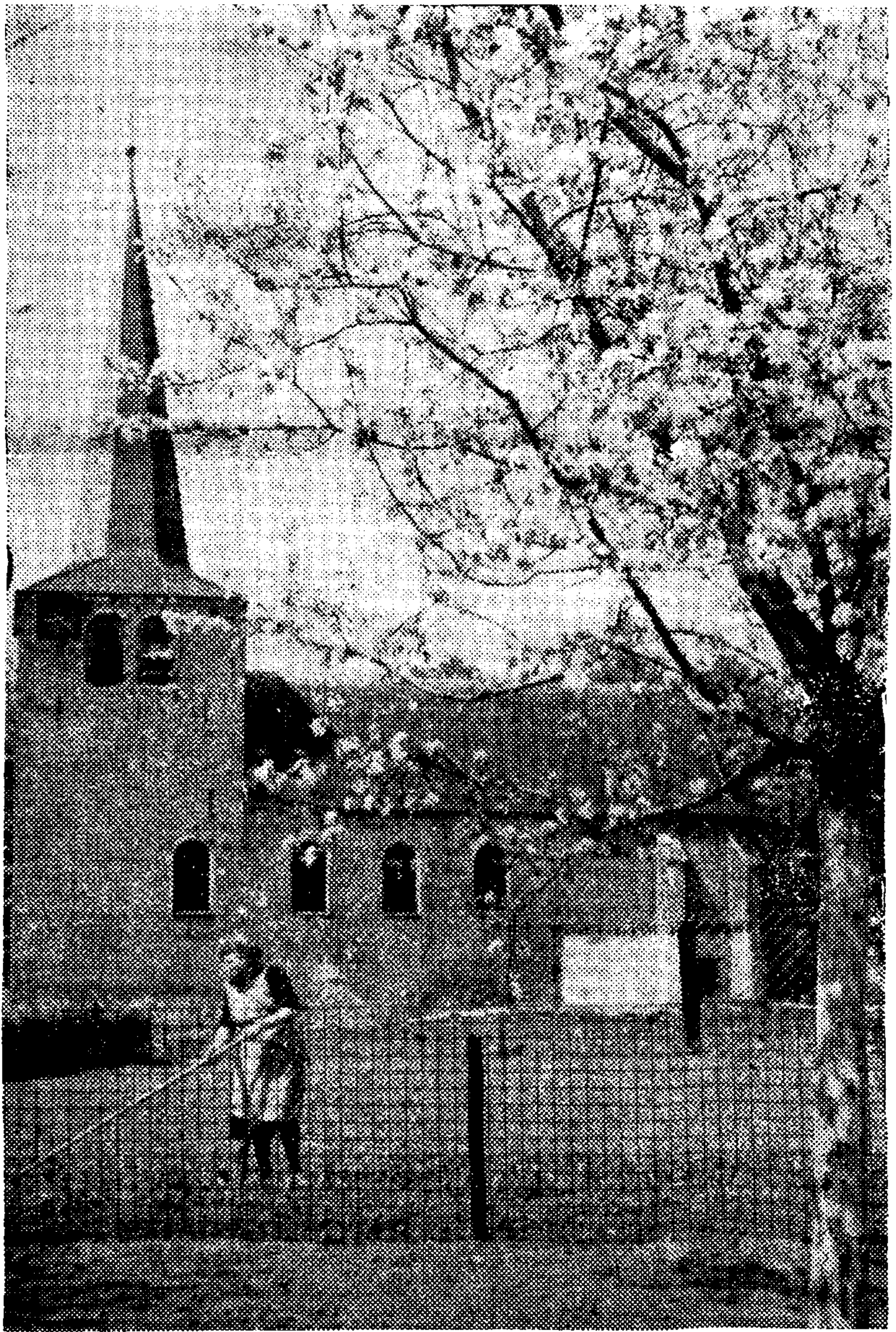
Grootscheepse wegenaanleg in de V.S.

Washington. – De Amerikaanse Senaat heeft het wetsvoorstel aanvaard voor de uitvoering van een enorm programma van wegenaanleg in de Verenigde Staten.

Het programma omvat de aanleg van 64.000 kilometer aan wegen, waardoor 42 hoofdsteden en 90 % van alle steden met meer dan 50.000 inwoners met elkaar verbonden zullen worden.

De vereiste 14 miljard dollar, die gevonden zullen worden onder meer door een verhoging van de federale belasting op benzine met 1 tot 3 cent per gallon, alsmede verhogingen op de belasting van diesel-olie, banden, vrachtauto's en autobussen, is het hoogste bedrag dat in één keer voor wegenaanleg is goedgekeurd.

— De Jordaanse regering heeft buitenlandse correspondenten verzocht overleg met de regeringspersdienst te plegen voor zij berichten verzenden over Jordaanse militaire aangelegenheden. Deze maatregel volgt op de aanhouding van twee hoge officieren, die, beschuldigd van samenzwering, voor de krijgsraad moeten verschijnen.

Het oudste kerkje van Nederland zal gerestaureerd worden. Dit kerkje, een der oudste Romaanse in Europa, bevindt zich in Velp (gemeente Grave) en is waarschijnlijk gebouwd tussen de achtste en de elfde eeuw.

LONDENS COMMENTAAR

Wij verdienen onze boterham in een bestaan dat ons beroepshalve veelvuldig in aanraking brengt met lieden die oneindig belangrijker zijn dan wijzelf. Dit is uitermate heilzaam, want het is goed voor een mens dikwijls te worden herinnerd aan eigen onbelangrijkheid. Het is ook heilzaam omdat een dusdanig bestaan de beoefenaar van dit beroep eraan herinnert dat hij moet zijn als de kinderen, die gezien en niet gehoord behoren te worden. Dit laatste is evenwel een moeilijke les, en een lange leerschool heeft ons, helaas, nog steeds niet geleerd te allen tijde onze mond te houden en eerbiedig te luisteren als het ons voorrecht is te worden toegesproken door hen die in dit leven belangrijk zijn en die er slechts door de dood van zullen worden overtuigd dat het leven door kan gaan ondanks hun afwezigheid. En het feit dat wij deze belangrijke les onvoldoende geleerd hebben was oorzaak dat wij er enige tijd geleden welverdiend van langs kregen. Wij schamen ons een weinig bij het herdenken.

Hoog bezoek

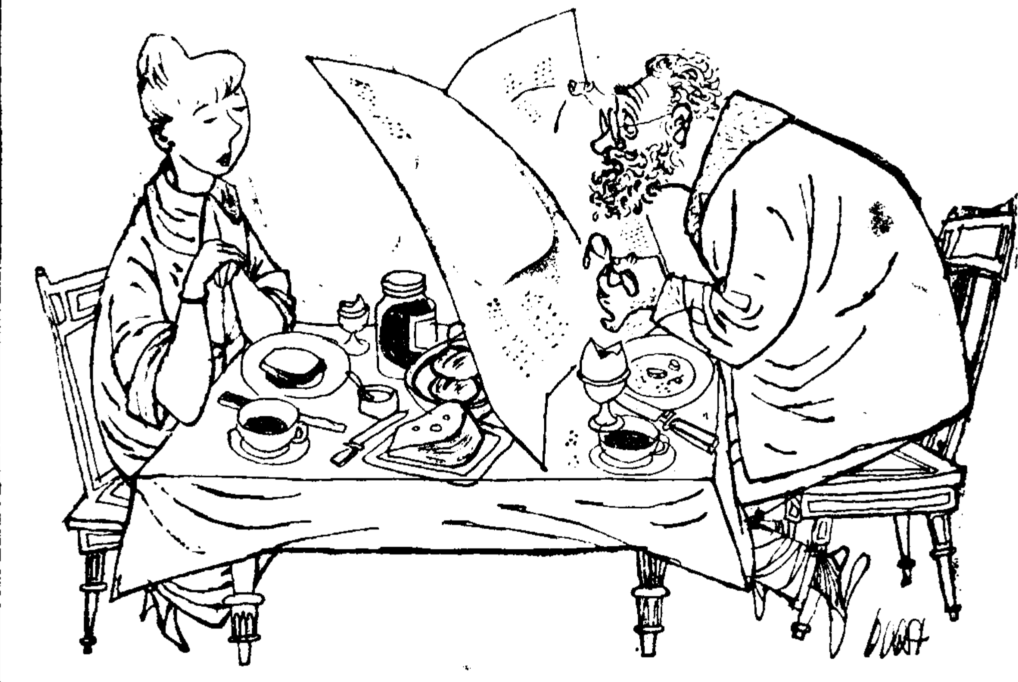
Er kwam dan een belangrijk persoon naar Londen. (Het gaat niet over een Engelsman en wij hebben het deze keer ook niet over Boelganin). Zo belangrijk was deze bezoeker dat hij zich nooit gewaardigd zou hebben ons te ontmoeten, en ware het niet omdat onze broodwinning ons onvermijdelijk met hem in aanraking bracht. Wij hadden hem eerder onder eendere omstandigheden ontmoet, maar het verwonderde ons niets dat hij ons evenzeer vergeten was als de onbelangrijke dagen van zijn eigen jeugd. Zoals belangrijke lieden plegen te doen, sprak hij ons toe als waren wij een gehoor en hij de houder van een redevoering. Wij meenden te bespeuren dat hij ietwat geërgerd was omdat wij niet naar potlood en papier grepen om te vereeuwigen wat van zijn vooraanstaande lippen viel. Dat wij ons van dit laatste onthielden getuigde evenwel niet van gebrek aan eerbied. Verre, o verre vandaar. Maar wij vinden het moeilijk om tegelijkertijd te schrijven en met gepaste aandacht te luisteren naar de indruk- en dikwijls verbazingwekkende onthullingen die ontsnappen aan het bolwerk van belangrijke tanden.

Wij weten niet welke kwade geest plotseling over ons vaardig werd en waarom wij opeens een weinig onze zelfbeheersing verloren. Misschien was het nauwelijks meer dan een natuurlijke reactie op een opmerking die duidelijk bedoelde ons te kwetsen. De goede man voegde ons toe, naar aanleiding van een niet geheel ernstige vraag die wij waagden tot hem te richten, dat wij onvoldoende eerbied toonden voor de politiek. Dit namen wij hem evenwel niet kwalijk. Er zijn zoveel lieden op aarde die het veel te ernstig menen met de politiek, dat wij ons gaarne rangschikken onder de oneerbiedigen die wel eens lachen om dit onderwerp. Maar wij begingen een verschrikkelijke onvoorzichtigheid. Wij verrieden hardop een geheim waarvan wij al jaren gehoopt hadden dat niemand het ooit zou ontdekken. Wij zeiden - en schamen ons nog heden over ons gebrek aan zelfbeheersing - dat wij niet bereid waren ooit enig respect te tonen voor de politiek, zolang in zich beschaafd noemende democratische landen kamerleden, lagerhuisleden, congresleden, gedeputeerden en wat dies meer zij, beter voor hun arbeid werden beloond dan onderwijzers. Ongelukkigerwijze hadden wij deze geheime mening zo lang opgepot in ons donkere binnenste, dat zij ons ontsnapte met de explosieve kracht van een kurk ontschietend aan een fles champagne. Het was al even onfortuinlijk dat de man, wiens belangrijke redevoering wij het gewaagd hadden te onderbreken, besefte dat wij meenden wat wij zeiden en dat wij inderdaad geloofden dat het getuigt van een fantastische waardeverdraaiing en even groot gebrek aan moreel fatsoen en staatskundig plichtsbesef dat regeringen en wetgevende lichamen op zo ontstellende wijze het belang van het onderwijs en de onderwijzers onderschatten. Maar wij hadden eerlijk dit geheim niet prijs willen geven, want wij weten dat hieromtrent niemand ooit onze mening zal delen, behalve misschien hier en daar een opgebruikte en versleten onderwijzer die gepensioneerd zit te wezen op een zolderkamer.

Maar hier stonden wij van aanschijn tot aanschijn met ware hoogheid en daar ontsnapte ons dit kostbare geheim en wij kregen er, zoals wij verdienden, verschrikkelijk van langs. De man, wiens betrekkingen met de politiek niet geheel onbaatzuchtig mogen heten, keek ons aan als een leeuw, die helemaal uit Afrika was komen hollen om ons op te vreten. Hij brieste. Hij schuimbekte als een vers-ingezeepte barbiersklant. Hij deed een windmolen na met zijn armen. En („il était d'élocution pluvieuse") hij richtte zich tot ons om zijn toorn of althans deszelfs fiolen over ons uit te storten. In een donderende verdoemenis veroordeelde hij ons, onze lichtzinnigheid, ons misdadig gebrek aan gepaste ernst, ons beroep, de wijze waarop wij het uitoefenden, en al degenen die met ons hetzelfde beroep beoefenden. Ja, het had niet veel gescheeld of hij had in zijn heilige verontwaardiging de gehele pers van Europa opgeheven. En in zijn ogen konden wij zien hoe smartelijk hij het bezit ontbeerde van een uitgestrekt en uitzonderlijk kil Siberië om er ons in te doen met alle andere onverlaten die met zoveel onedele ijver het waagden hun best te doen om hem op de hoogte te houden van wat er in de wereld, waarin hij een zo belangrijke plaats bekleedt, geschiedde.

Als het daarbij was gebleven, wij hadden wellicht nauwelijks geantwoord. Maar al orerende en al vermaledijend, al verdoemende en doende in de ban, vond hij in zijn schamele woordenschat het enige woord dat ons werkelijk boos kon maken. Hij noemde ons een persmuskiet. En daar kunnen wij niet tegen. Niet omdat het ons kwetst in onze ijdelheid, maar omdat het ons aantast in onze beroepseer, en omdat het woord vrijwel uitsluitend gebruikt pleegt te worden door het soort lieden dat iedere dag met ei in de baard hijgend over hun dagbladen hangt in de hoop dat de verfoeide persinsekten deze keer niet opnieuw verzuimd hebben hun belangrijke woorden, daden en namen te vermelden. Het is ook een woord dat men dikwijls aantreft in studentenbladen, parochiebladen en eendere publicaties welke ruimte beschikbaar stellen voor personen, die niet beseffen dat zij al schrijvend op snotneuzige wijze beoefenen wat zij zo weinig kunnen waarderen in anderen, namelijk de verfoeilijke perversie die journalistiek heet. En wij verkozen niet langer te zwijgen. Wij hebben voor het eerst sedert wij dit beroep (met trots en liefde!) uitoefenen gezegd wat wij dachten van belangrijke lieden die ons en onze collega's persmuskieten durfden noemen. Wij hebben hem verhaald van de beschonken importanten die wij ontmoet hebben en waarover wij en onze collega's hadden gezwegen; van fantastische indiscreties waarvan wij en anderen hadden kunnen verhalen maar waarvan wij met geen woord hadden gerept; van monumentale domheden waarvan de publicatie de spreker onsterfelijk belachelijk gemaakt zou hebben; van de carrière die wij en anderen met drie woorden hadden kunnen ruïneren indien niet ons muskietengeweten ons had belet. En ofschoon wij toegaven dat er ook andere journalisten waren, zoals er in elk beroep en in elk ambt onwaardigen waren, hebben wij hem gezegd dat wij trots waren te behoren tot dit beroep en trots waren op onze collega's, op de jakkeraars die in de stank van de olie van de persen en in de walm van druk-inkt de waarheid dienden, en vooral hen die, ondanks dikwijls lange dagen en korte nachten, de tijd vinden om niet te schrijven zonder eerst hun schrijfmachine te aaien in de hoop dat wat op het punt stond geschreven te worden, goed geschreven zou worden. Wij hebben hem ook herinnerd aan de talrijke collega's die beroepshalve dag-in dag-uit kennis nemen van 's werelds corruptie, van misdaad en geweld, van politieke huichelarij en financieel bedrog, van alles wat in het leven ontgoochelt en verdriet, en die er desondanks in geslaagd zijn zich te vrijwaren voor de sinistere ondeugd van het cynisme en die hun compassie hebben bewaard en hun naastenliefde hebben behouden. En wij hebben tot onze hooggeplaatste medeverbolgene gezegd, dat hij nog dommer zou zijn dan hij was, als hij niet een heel klein beetje in zich had opgenomen van wat hij op dezelfde dag had mogen lezen van het werk van onze collega's.

Dit laatste was natuurlijk onheus van ons. Maar wij hebben nauwelijks berouw, want wij spraken niet uitsluitend en zelfs niet in de eerste plaats namens onszelf. Wij spraken namens allen die ons beroep helpen hooghouden, ondanks de domheden over ons gezegd door verdunde dostojewskis, ondanks de klamme kolder over ons geschreven door die ons werk lummelachtig en onbeholpen nadoen, ondanks vooral de holle verdoemenis van belangrijke lieden die ninimer zouden durven bekennen dat zij verwachten vaak in de krant te komen. En als wij terugzien op het ogenblik van onze kortstondige welsprekendheid, schamen wij er ons alleen maar over dat wij ons geheim over politiek en onderwijs niet voor ons hebben gehouden, want dat geheim was een beetje heilig. Maar over wat wij verder toegevoegd hebben aan onze boze maar hoogst belangrijke mijnheer schamen wij ons niet. En wij hadden dit alles kunnen verzwijgen. Maar na enig aarzelen hebben wij er toch maar over geschreven, zulks bij wijze van welgemeend saluut aan onze medemuskieten.

Hijgend over hun dagbladen hangend....

Katmandoe. — Een Zwitserse expeditie heeft de top van de Mount Everest tweemaal bereikt en de nabij gelegen Mount Lhotse, 's werelds hoogste onbeklommen berg, bedwongen.

Londen. — De 70-jarige Lady Churchill, echtgenote van Sir Winston, heeft beloofd haar ogen na te laten aan een ogenbank, ten behoeve van blinden.

„De Schikgodinnen", *roman van een zigeuner*

Bij de Nederlandse uitgeverij Sijthoff is een boek verschenen dat door de uitgever, waarschijnlijk terecht, een unicum genoemd wordt. Het werd geschreven door een rasechte zigeuner, die zichzelf lezen en schrijven leerde en die daarna zijn ervaringen op papier ging zetten. Hij noemt zich Mateo Maximoff, hetgeen evengoed een schuilnaam als een echte naam kan zijn. Wat ons betreft, althans, wij hebben nooit eerder iets gelezen van deze auteur, die in zijn vrije tijd het beroep van ketellapper uitoefent.

Maximoff raakte betrokken in een gevecht, dat hem in de gevangenis van Clermont-Ferrand bracht. Zijn advocaat, Jacques Isorni, kreeg Mateo's manuscript te lezen, en zette de auteur tot uitgeven aan. Hijzelf schreef voor het boek een inleiding. Wij hebben zo het idee, dat deze advocaat zijn cliënt wel enigszins geholpen heeft. Een ongeschoold talent, en een ongeschoold intellect vooral, achten wij nauwelijks in staat om uit een veelheid van gegevens een boek te creëren, dat zich zo strak bepaalt tot het verhaal. Het boek heet: „De Schikgodinnen", en het vertelt van de vreemde machten, die het leven van de zigeuners beheersen, van drie vrouwen namelijk, die aan de wieg van ieder kind diens aantal levensjaren bepalen. De advocaat zal zijn cliënt ook wel geholpen hebben om aan het verhaal een soberheid te geven, die aan Homerus doet denken. Dat verhaal van het gevecht met de beren, bijvoorbeeld, is meesterlijk. Van eenzelfde soberheid is de vertelling van de collectieve moord op de vrouw die een heks heet te zijn.

Men denke echter niet, dat dit verhaal op een sprookje lijkt. Voortdurend blijft men er zich van bewust dat het hier om springlevende mensen uit het heden gaat. Het verhaal van de Schikgodinnen is verteld in harmonieuze samenhang met de gebeurtenissen, die het leven der zigeuners maken. De Schikgodinnen zorgen voor het logisch middelpunt van de gebeurtenissen. Het „historisch" hoofdmotief van de vertelling wordt in zekere zin gevormd door de vete tussen twee stammen. Wij leren deze samenleving kennen als een vreemde oase van wetteloosheid in die zin, dat de wetten der beschaving er niet van kracht zijn. De zigeuners hebben hun eigen wetten, die soms buitengewoon streng zijn. Als een jongeman zich vergrepen heeft aan een meisje wordt hij gestraft met de dood.

Het is duidelijk, dat de zigeuners Christenen zijn, al zijn ze dan ook nog zo wreed. Ze zweren op een icoon en ze laten hun kinderen dopen. Wij zijn geen psycholoog, maar wij zijn toch geneigd om te denken, dat de gevoelswereld der zigeuners „gedoopt" is. De kinderen hebben zeer menselijke gevoelens tegenover hun ouders, en schreien als ze gaan sterven. Er komt in hun leven dankbaarheid voor, en zelfs medelijden.

Wij geloven zeker, dat de uitgevers belangstelling zullen hebben voor een volgend produkt van Mateo Maximoff. Wij weten echter niet met zekerheid of wij zijn volgend werk zullen lezen. Een tweede sprong van hetzelfde plankier heeft niet veel kansen. Wij geloven bovendien, dat ook Mateo Maximoff het niet moet zoeken in het werk van lange adem. Het boek beschrijft wel een periode van jaren, maar wij geloven toch, dat de novelle de aangewezen vorm is voor zijn inspiratie. Het kan zijn, dat de uitgevers daar anders over denken. Maar dat is hun zaak!

Over olieleiding naar Ruhrgebied wordt eind juli beslist

Dusseldorp. — Volgens het ministerie van economische zaken van Noord-Rijnland Westfalen zal eind juli worden beslist, of de nieuwe buisleiding naar voor het vervoer van ruwe olie naar het Ruhrgebied en het gebied van Keulen te Rotterdam of te Wilhelmshaven zal beginnen.

De leiding zal volgens de plannen jaarlijks acht miljoen ton ruwe olie kunnen vervoeren naar het Ruhrgebied en het gebied van Keulen, waar een nieuwe raffinaderij zal worden gebouwd. De kosten van de leiding worden geraamd op ongeveer 250 miljoen Duitse mark.

Volgens een woordvoerder van het ministerie heeft men enige haast met de uitvoering van het projekt, daar in Frankrijk plannen bestaan voor de aanleg van een buisleiding van Marseille over Lyon naar Straatsburg. De kosten van deze leiding zullen ruim vijfhonderd miljoen mark bedragen, zo deelde de woordvoerder mede.

De plannen voor de Duitse oliebuisleiding gaan uit van de Esso, de Shell en zeven andere oliemaatschappijen. Achter het Franse projekt staan andere maatschappijen.

Het stadsbestuur van Catania op Sicilië heeft besloten een twee en een half meter hoog standbeeld op te richten van de in 1835 overleden Vincenzo Bellini, de componist van Norma en Le Sonnambula. De Siciliaanse beeldhouwer Salvo Giordano zal het vervaardigen.

Milaan. — De Italiaanse Fiat-fabrieken hebben de werkweek van 48 op 46 uren gebracht zonder loonvermindering toe te passen.

Dagbladuitgevers te W.-Berlijn bijeen

Berlijn. — In West-Berlijn is het negende congres van de internationale federatie van dagbladuitgevers begonnen. Er nemen 95 afgevaardigden uit zeventien landen aan deel.

De voorzitter van de Duitse dagbladuitgevers, Stenzel, zeide, dat het noodzakelijk is de economische basis van de vrije journalisten te verzekeren. Dit was vooral van belang, zeide hij, omdat men nu voor een tweede industriële revolutie staat, die veel grotere moeilijkheden kan meebrengen als de eerste in de vorige eeuw.

De algemene secretaris van de federatie, Claude Bellanger, die directeur is van het blad „Parisien Libéré", deelde mede, dat de federatie laat onderzoeken, welke grondstoffen als vervangingsmiddelen kunnen dienen bij de vervaardiging van krantenpapier. Men vreest een verhoging van de papierprijs. De bij de federatie aangesloten bladen verbruiken 92 procent van al het krantenpapier.

Overstromingen in Spanje

Saragossa. — In de afgelopen 48-uur hebben zich in Spanje ernstige overstromingen voorgedaan, o.a. in Navarra. Het peil van de rivieren is echter weer aan het dalen, zodat naar het schijnt het grootste gevaar geweken is.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

19.30 De voorbereidingen voor de achtervolging zijn snel getroffen en weldra rijden Eric en Svitjold met een gewapende afdeling de poort van Wogram's burcht uit, de velden in.

De nog laag hangende zon beschijnt een vriendelijk landschap; begroeide, heuvels welig struikgewas en hier en daar groepjes bomen, van wie lover het rijpe groen van de zomer reeds wisselden voor bonte, warme najaarskleuren, in schakeringen van geel tot goudbruin.....

Een schoon schouwspel voor wie geen ander doel heeft, dan van de natuur te genieten. Maar Eric en zijn mannen hebben daar nu geen oog voor. De vraag die hen kwelt is; welke weg hebben de ontvoerders gekozen? Zij zijn per schip gekomen en zullen dus zeker ook weer per schip vertrekken, maar op welk deel van de uitgestrekte Noorse kust ligt hun vaartuig?

„Ik hoop, dat wij spoedig iemand treffen, die ons op weg kan helpen", zeg Eric bezorgd. Het is of de voorzienigheid hem in deze een handje wil helpen; een eindweegs voor hen uit op de weg staat een man, wild met zijn armen zwaaiend......

„Heer Koning" roept hij als zij genaderd zijn. „Mijn vader, ginds......" „Maak het kort, man", zegt de Noorman ongeduldig. „Wij hebben geen tijd voor lange verhalen. Zeg op, wat is er met Uw vader gebeurt?"

„Ik weet het niet, meer!" hakkelt de man. „Ik denk dat hij overvallen en neergeslagen werd".

Eric en Svitjold kijken elkaar aan. Beiden hebben dezelfde gedachte. De Noorman draait zich om in het zadel en beveelt de mannen": Gij blijft hier wachten, terwijl Heer Svitjold en ik deze zaak onderzoeken. En kijk goed uit Uw ogen, voor het geval de onverlaten nog in de buurt zijn!"

Zij stijgen af en volgen de man te voet door het struikgewas. Weinige schreden verder zien zij een oude man, die in deerniswekkende toestand tegen een boom geleund zit......

Waardig slot 2e Lustrum Arubaanse Kunstkring

Oranjestad. — Een geheel gevulde zaal van Sociedad Bolivariana was het resultaat van het harde werken van het actieve bestuur van de Arubaanse Kunstkring, toen gisteravond de viering van het tweede lustrum van de Kunstkring door een uitvoering van het Arubaans Symphonie Orkest o.l.v. de heer J. J. Stam, besloten werd. Als solisten traden op de heer Martin Imaz, de Spaanse pianist, en de heer Denicio Todman, leerling van de heer Joop Cohen van de Muziekschool.

Het komt weinig voor, dat Sociedad Bolivariana geheel bezet is tijdens een muziekuitvoering en het is een verblijdend en bemoedigend teken, dat dit gisteravond inderdaad het geval was. Onder de aanwezigen merkten wij op de heer en mevr. Kwartsz, alsmede de heer Dodo Boskaljon, die voor deze gelegenheid speciaal was overgekomen. Van de Lago zagen wij de heren Teagle en Friel met hun dames.

Daar de voorzitter van de Kunstkring tevens de dirigent was van het orkest, nam de vice-voorzitter, de heer H. Steenhuizen, het woord en heette allen van harte welkom, in het bijzonder de heer Dodo Boskaljon, voorzitter van de Curaçaose Kunstkring en het Curaçaos Philharmonisch Orkest. Spreker zeide, dat er een climax bereikt was in de viering van het 10-jarig bestaan van de Kunstkring en dat het bestuur bijzonder dankbaar was voor het werk van de leden en de grote opkomst van het publiek. Dit waardig slot gaf dan ook veel hoop voor de toekomst. De heer Steenhuizen vertelde verder, dat het nu zeker was dat de beroemde violist Henryk Szeryng, die het vorig jaar met zoveel succes was opgetreden, hier nogmaals een concert zal geven van 20 — 23 juli as. Hij zal begeleid worden door Martin Imaz.

De heer C. v.d. Laar, commissaris van de Kunstkring, memoreerde het vele en belangrijke werk, dat gedaan was door de heren Steenhuizen en Kemmink, die steeds hun krachten hadden gewijd aan het welzijn van de Kunstkring, en voor wie nimmer moeite teveel was geweest. Een hartelijk applaus was het teken, dat eenieder daarmede instemde.

Het programma vermeldde de Ouverture Figaro's Hochzeit van Mozart, het Pianoconcert nr 1 in C van v. Beethoven met als solist Martin Imaz en Romance nr 2 voor viool en orkest van v. Beethoven met solist Denicio Todman voor de pauze.

Na de pauze speelde het orkest de Klokkensymphonie nr 101 in D van Haydn en de Ouverture de Kalief van Bagdad door Boieldieu.

Het was voor de eerste maal, dat Denicio Todman tezamen met een orkest speelde en dat zijn spel in de smaak viel, bleek wel uit het hartelijk en langdurig applaus, dat hij in ontvangst mocht nemen.

De gehele uitvoering mag als zeer geslaagd worden aangemerkt, hoewel er blaasinstrumenten bij waren, welke wat beter gestemd hadden kunnen zijn. Na de pauze ging dat wat beter. Aan het einde werden de dirigent en de beide solisten namens de Kunstkring een souvenier aangeboden. Het was ver over elf vóór de avond ten einde was. Kunstkring en leden, van harte proficiat!

Druk bezocht en gezellige receptie t.g.v. verjaardag Koningin Elizabeth II

Oranjestad. — Ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. Koningin Elizabeth II van Engeland gaf de Britse Consul, de heer Hugh C. Rabbetts, in Club Caribe een receptie, welke in ieder opzicht geslaagd mag heten.

Er werd door de Gezaghebber, de heer Mr L. C. Kwartsz, een toast uitgebracht op Koningin Elizabeth, welke door de Britse consul spontaan werd beantwoord door een toast uit te brengen op Koningin Juliana.

Het was uiteraard druk op de receptie en wij zagen er, behalve vele vertegenwoordigers uit de Britse gemeenschap, de Gezaghebber, Gedeputeerde Croes, Eilandsecretaris Kerstens, Lago's manager Horigan, vertegenwoordigers van het Corps Consulair, Mayor Blom en nog vele anderen, de meesten vergezeld van hun dames.

De heer van Gijn had op bijzondere wijze gezorgd voor een goed buffet en bar en dit heeft de goede stemming niet weinig verhoogd.

Heden stortingen obligatielening

Oranjestad. — Zoals wij reeds berichten zou de door het eilandgebied Aruba uitgeschreven obligatielening reeds voltekend zijn. Heden zullen de stortingen plaats vinden.

Damestrio Azteka

Oranjestad. — Gedurende de voorstellingen van hedenavond en het weekeinde, zal het damestrio Azteka uit Mexico met hun snaarinstrument in de verschillende bioscooptheaters van ons eiland optreden.

Kandidaten voor Lions Koningin

Oranjestad. — Woensdag 6 juni a.s. zullen de Lions in hun vergadering in Trocadero de candidaten voorstellen voor de verkiezing van Lions koningin, welke verkiezing zal plaats vinden op 14 juni. In de vergadering van 7 juli zal de koningin gekroond worden en tevens zal het nieuwe bestuur geïnstalleerd worden.

Besprekingen bouw nieuwe postkantoor

Oranjestad. — Eergisteren vertrokken de heren Petrona, gedeputeerde, en ir. van den Berg, hoofd DOW, naar Curaçao om aldaar besprekingen te voeren in verband met de bouw van het nieuwe postkantoor aan de L.G. Smithboulevard. Met de bouw zou aan het eind van dit jaar begonnen worden.

Wes Santee wil herziening van zijn proces

Quantico. — Wes Santee heeft verklaard dat hij de strijd niet opgeeft om een herziening van zijn "proces" te verkrijgen.

Hij heeft van het vorige proces gebruik gemaakt door beschuldigingen te uiten tegen enkele officials van de Amerikaanse Atletiek Unie: "Volgens mijn dosier zijn de te grote vergoedingen aan mij uitbetaald door 22 verschillende officials, bij wie Dan Ferris de secretaris van de Amerikaanse atletiek unie. Er is er echter maar een met mij veroordeeld", aldus Santee.

Santee besloot met te zeggen dat hij hoopte dat het conflikt met de AAU in der minne geschikt kan worden voordat de zaak eventueel weer in september voor het hof in New York zal worden gebracht.

Korps luchtwachtdienst in Nederland tracht vrouwen en meisjes in dienst te nemen

Deventer. — Te Deventer is het korps luchtwachtdienst begonnen met een landelijke propaganda-actie, onder meer gericht op vrouwen en meisjes, die met de haar eigen intelligentie van deze dienst kunnen maken wat de militaire autoriteiten ervan verwachten en die aldus, als het nodig zou zijn, Nederland en het Nederlandse leven zouden helpen behoeden voor de gevolgen van nieuwe oorlogsellende.

Dezer dagen sprak in hotel De Leeuwenbrug te Deventer over dit korps de commandant luitenant-kolonel H. L. H. baron van IJsselmuijden. De luchtwacht heeft tot taak zeer tijdig vijandelijke vliegtuigen te signaleren, opdat zij door de luchtverdediging onder handen kunnen worden genomen. De Nederlandse luchtmacht draagt juist graag aan vrouwen van 18 tot 45 jaar deze signalering op — op basis van vrijwilligheid — omdat gebleken is, dat voor deze ten dele technische werkzaamheid de vrouw meer geschiktheid vertoont dan de man. De jonge, of niet meer zo jonge vrouw, schijnt op zulke kritieke momenten als bij de nadering van vijandelijke vliegtuigen het hoofd langer koel te houden dan de man.

Men hoopt landelijk genoeg van deze vrouwen te vinden, die voelen voor dienstneming in de reserve-Luva.

Kapitein C. H. Ruseler, commandant van de eerste luchtmachtgroep, een reserve eerste-luitenant van de luchtmachtvrouwenafdeling, mej. M. T. uren, spraken over de voorwaarden van dienstneming bij het nieuwe korps. Mannelijke vrijwilligers zoeken tijdens hun dienst het luchtruim af en geven hun bevindingen door aan centra, waar vrouwelijke vrijwilligers deze gegevens vastleggen op kaarten en ze tevens doorgeven aan de hogere commando's. Juist daarbij pleegt de vrouw veel sneller te zijn dan de man.

De leden van het nieuwe korps oefenen twee uren per week. Hun kleding is ongeveer gelijk aan de uniform van de Koninklijke Luchtmacht en wordt van Rijkswege verstrekt, evenals een nu nog geringe geldelijke vergoeding.

Het ligt in de bedoeling, door een krachtige landelijke actie, die nu te Deventer is begonnen, met een tentoonstelling en een openbaar optreden van de luchtmachtkapel, de reserve-Luva en de beroeps-Luva volledig te encadreren met voldoende manschappen om zo de Nederlandse nationale paraatheid te vergroten. De vrouwelijke vrijwilligers staan onder leiding van vrouwelijke officieren. Bij haar aanmelding wordt gevorderd, dat zij van goed gedrag en medisch geschikt zijn. Haar schoolopleiding dient haar voor het verlangde werk geschikt te hebben gemaakt.

Weer aantal Nederlanders als deskundigen naar buitenland

's-Gravenhage. — Door bemiddeling van het Bureau voor Internationale Technische Hulp van het ministerie van buitenlandse zaken is weer een aantal Nederlanders als deskundigen naar het buitenland uitgezonden.

Ir H. A. Polderman te Renkun is door de Voedsel- en Landbouw Organisatie van de Verenigde Naties uitgezonden naar de Soedan waar hij de regering adviezen zal geven inzake de verbetering van de rijstproduktie.

Ir Polderman, die lange tijd als landbouwconsulent in Indonesië heeft gewerkt, is 17 mei jl. naar Khartoem vertrokken. De duur van de uitzending is gesteld op 1 jaar.

Mej. M. Woudenberg te Rotterdam is uitgezonden naar Irak, waar zij als verpleegster in dienst is getreden van het ministerie van gezondheid.

Mej. Woudenberg is 18 mei jl. naar Bagdad vertrokken. De duur van de uitzending is voorlopig gesteld op twee jaar.

Ir J. P. H. van der Veen te Wageningen is door de Voedsel- en Landbouw organisatie van de Verenigde Naties uitgezonden naar Irak om de regering te adviseren inzake de verbetering van weidegronden. De heer Van der Veen werd in december 1945 uitgezonden als jongere deskundige en is als assistent van een F.A.O.-deskundige werkzaam geweest in Lybië. Omstreeks 1 mei jl. heeft ir Van der Veen zijn nieuwe taak in dienst van de Voedsel- en Landbouw Organisatie aanvaard. De duur van deze uitzending is gesteld op een jaar.

Ir J. v.d. Ploeg te Amstelveen is door de Voedsel- en Landbouw Organisatie van de Verenigde Naties benoemd tot haar vertegenwoordiger in Lybië.

In deze functie zal hij de activiteiten van deze organisatie op landbouwkundig gebied leiden en coördineren en de regering van Lybië bijstaan bij het voorbereiden van nieuwe projekten. Bovendien zal hij optreden als algemeen landbouwkundig adviseur ten behoeve van de regering.

Ir v.d. Ploeg heeft gedurende enige jaren een overeenkomstige positie bekleed in Indonesië. Na zijn terugkeer in Nederland was hij verbonden aan het Kon. Instituut voor de tropen in Amsterdam. Hij zal zijn nieuwe functie begin juni aanvaarden. De duur van deze uitzending is gesteld op drie jaar.

Ir W. H. Barreveld te 's-Gravenhage is in het kader van uitzending van jongere deskundigen door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties uitgezonden naar Lybië, waar hij zal worden toegevoegd aan ... dadelbouw.

De heer Barreveld is 24 mei jl. vertrokken naar Tripoli. De duur van de uitzending is voorlopig gesteld op een jaar.

Rotterdam: 718.000 Den Haag: 603.000 inwoners

Blijkens een door de directeur-generaal van de statistiek aan de commissaris van de Koningin in Zuidholland gezonden staat telde de gemeente 's-Gravenhage op 31 december 1955 286.075 mannelijke en 317.912 vrouwelijke ingezetenen, in totaal dus 603.987 ingezetenen.

Voor Rotterdam zijn deze cijfers 355.181 mannelijke en 363.328 vrouwelijke ingezetenen. In totaal 718.509.

Met betrekking tot de randgemeenten van 's Gravenhage zijn de getallen als volgt: Rijswijk 26.625, Voorburg 38.555 en Wassenaar 25.076 ingezetenen.

—. Bij een botsing tussen een politie-auto en de auto van de Amerikaanse filmster Richard Basehart zijn dezer dagen bij Terracina in Italië twee politiemannen om het leven gekomen en elf mensen, onder wie Basehart en zijn Italiaanse vrouw, gewond.

DREES de meest bewonderde man

Amsterdam. — Het Nederlands Instituut voor de Publieke Opinie hield eind April een enquête, wie van de op dit ogenblik levende mannen (leden van het koninklijk huis uitgesloten) men het meest bewondert. Dr Drees kreeg 12% der antwoorden. Albert Schweitzer 8, Eisenhower 7, Churchill 5, de Paus 4, Abe Lenstra 2, Jan van Zutphen 1 en prins Rainier 1%. Zeven procent bewondert de eigen man of vader het meest.

Teddington. — Een atoomklok, gemaakt door het nationale laboratorium voor physica te Teddington in het Britse graafschap Surrey, is thans in werking gesteld, aldus meldt de Financial Times. De klok wijst slechts een honderdste seconde per jaar af.

Westelijke dagbladen te Praag

Praag. — Dezer dagen zijn voor de eerste maal in vele jaren niet-communistische dagbladen uit Westelijke landen verschenen op de leestafels in het voornaamste hotel van Praag. Men kon er "Le Monde", "Basler Nachrichten", de Londense "Times" en het Labourblad "Daily Herald" aantreffen.

Ook Syrië naar luchtvaart show in Moskou

Londen. — Syrië heeft een uitnodiging van de Sovjet-Unie om een militaire missie naar de volgende maand te houden luchtvaartshow in Moskou te zenden, aangenomen. Dit is de eerste maal, dat een dergelijke uitnodiging aan Syrië is gedaan. Amerika en Engeland zijn onder meer ook uitgenodigd.

Bestrijding Gele koorts Muskiet had op Aruba goede resultaten

Oranjestad. — De Eilandelijke Voorlichtingsdienst deelde ons het volgende mede betreffende de G.K.M. bestrijding: Deze week zal de tweede fase — de z.g. 1ste periodieke cycle — van de Gele Koorts bestrijding beëindigd worden. Men heeft dan alle huizen op de aanwezigheid van de Gele Koorts Muskiet (aedes aegypti) onderzocht. Tegelijkertijd werden voorwerpen met water, dan wel voorwerpen welke water kunnen bevatten, bespoten met DDT. De eventueel aanwezige eieren of larven der G.K.M. werden hiermede gedood.

Het resultaat van deze controle is boven alle verwachtingen. De index welke gevonden werd was namelijk 0.15%. Als men weet dat deze index vóór de campagne 60% bedroeg, dus dat in 60 van de 100 huizen de aedes aegypty aanwezig was, dan beseft men welk een prachtig resultaat geboekt is.

De Wereld Gezondheids Organisatie acht een percentage beneden de 2% reeds voldoende om een epidemie te voorkomen. De Gele Koorts Bestrijdingsdienst streeft er echter naar de volledige uitroeiing van de G.K.M. te volbrengen.

Maandelijks worden uitgebreide rapporten naar de P.A.S.O. (Pan American Sanitary Organization) gestuurd. Om volledig geschorst te worden van de lijst van landen waar de G.K.M. aanwezig is, moet gedurende 1 jaar de index 0% zijn. Een zware opgave weliswaar, doch gezien bovenvermelde resultaten, kunnen wij er op vertrouwen dat wij binnen niet al te lange tijd er aan zullen kunnen voldoen. Iedereen kan hieraan medewerken door lege flessen en blikken en vooral oude autobanden aan de Reinigingsdienst mede te geven. Alle voorwerpen waarin water blijft staan, zijn broedplaatsen voor de G.K.M.

De landelijke G.K.M. bestrijdingsorganisatie, welke zich tot nu toe o.l.v. de heer B. Prakken met deze campagne heeft belast, zal nog één maal alle huizen op Aruba inspekteren, waarna deze dienst aan het eiland zal worden overgedragen.

Een grote voldoening, zowel voor het leiding gevend personeel alsook voor de andere werknemers van de G.K.M. Bestrijdingsdienst, was dat de autoriteiten van de World Health Organization, die de Antillen geregeld bezoeken, herhaaldelijk hun tevredenheid over de door deze dienst gevoerde campagne hebben uitgesproken.

Tot zover de Voorlichtingsdienst, waaraan wij gaarne nog het volgende zouden willen toevoegen. Dit droge seizoen heeft de voorwaarde van voortplanting der G.K.M. in niet geringe mate in de weg gestaan, zodat wij de prachtige resultaten voor een groot deel hier aan toeschrijven. Zonder de volledige medewerking van de gehele bevolking zou ook de Overheids Bestrijdingsdienst niets kunnen bereiken en het is juist hiervoor dat wij de bijzondere aandacht vragen.

Lege flessen en blikken, alsmede oude autobanden zijn, vooral in de regentijd gevaarlijke broedplaatsen. Er is echter een voorwerp dat nog veel gevaarlijker is en waardoor tijdens het graven van het Panamakanaal duizenden slachtoffers zijn gevallen. Dat is de waterplant, welke men zo gaarne in de huiskamer kweekt. In een mooie zilveren drijfschaal vindt de G.K.M. een ongestoorde broedplaats, want daar is immers water, gedekt door de bladeren van de plant! Dat plantje doet het even goed, zo niet beter in wat vochtige aarde en wil men het drijfschaaltje toch gebruiken, laat men het water dan om de andere dag verversen.

Dit droge seizoen is de kans om voor goed af te rekenen met de G.K.M. welke ons eiland in zijn economie ettelijke miljoenen heeft gekosten.

Statenvergadering...

(Vervolg van pag. 1)

2. Bij landsverordening kunnen de goederen worden aangewezen, welke niet dan onder bepaalde voorwaarden in een vrije zone aanwezig mogen zijn.

II. Het eerste lid van artikel 16 wordt gewijzigd als volgt: „Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging."

De heer Römer gaf een chronologische opsomming van alle fiscale maatregelen ter verhoging van het nationaal inkomen, welke in de voorbije jaren genomen waren, te beginnen met de wijziging van de Winstbelasting, die op 26 april 1951 werd ingediend. Doch fiscale maatregelen alleen zijn volgens spreker niet voldoende. Er moeten ook ondernemingen aangetrokken worden, die de werkgelegenheid verruimen. Andere landen zijn ons ver voor. Daar is geen obstructie gevoerd tegen het landsbelang in. Wij zijn sukkels en beunhazen, riep de heer Römer in hevig zelfverwijt uit. Hij zeide niet veel verwachtingen van de instelling van een vrije zone te hebben. Doch omdat een half ei beter is dan een lege dop, beloofde hij toch zijn stem te zullen geven.

VOGES
....ondeugende vraag......

Kostbare tijd verloren

Ook de heer Voges betreurde, dat kostbare tijd verloren was gegaan. Hij vroeg of de interesse voor de vrije zone nog zo levendig was. Hij wilde weten, waarom de regering niet wilde toestaan, dat in de vrije zone geladen er gelost werd. En hoe staat de regering tegenover de firma's die met het binnenland willen handelen? Wat zijn de objectieve criteria voor de toelating tot de vrije zone? Welke zijn de resultaten geweest van de conferentie te Margarita? Spreker drukte er tenslotte zijn bevreemding over uit, dat de minister van economische zaken het niet de moeite waard heeft geacht de conferentie op Margarita bij te wonen.

De heer Braam zeide, dat de D.P. zich achter het ontwerp stelde. Hij richtte zich tegen de bladen (waaronder de „Amigoe di Curacao"), die kritiek hadden geleverd op het feit, dat de minister van Financiën zich met de aangelegenheden van zijn collega van Economische Zaken bemoeide.

Functieverdeling kabinet

De heer Gomez stelde kort en krachtig de vraag, hoe nu eigenlijk de functieverdeling in het kabinet was, en hij wilde ook wel eens weten, of de minister van Economische Zaken op de achtergrond geduwd wordt of niet!

Minister v. Romondt zeide, dat de regering intensieve propaganda zal voeren voor de vrije zone. De artikelen die uit de vrije zone worden ingevoerd,

GOMEZ
.....een minister in de hoek geduwd?.....

worden beschouwd als uit het buitenland geïmporteerde goederen en daarvoor moeten dus dezelfde invoerrechten betaald worden. De Eilandenregeling is schuld, dat de voorbehandeling van het ontwerp zo lang heeft geduurd. Er moesten nu eenmaal eerst verschillende adviezen worden ingewonnen. Als de verordening eenmaal is aangenomen, zal de rest snel verlopen, omdat de zaak reeds van alle zijden is bestudeerd. Het is moeilijk te zeggen, of en zo ja hoe groot de interesse momenteel voor de vrije zone is. Het maakt geen verschil of de drank uit het buitenland dan wel uit de vrije zone wordt ingevoerd. Naar Margarita konden slechts enkele ministers gaan. Het lag ook voor de hand, dat de minister van Financiën daarheen ging, omdat er vooral fiscale aangelegenheden behandeld werden.

Yrausquin aan het woord

Minister Yrausquin zeide in antwoord op de vraag van de heer Gomez, dat de departementen van financiën en economische zaken nauw, om niet te zeggen onafscheidelijk aan elkaar zijn verbonden. Er bestaat tussen deze beiden een wisselwerking. Financiën moet nagaan welke economische gevolgen bepaalde financiële maatregelen kunnen hebben. Economische maatregelen eisen vaak financiële maatregelen. Het is dus de taak van Financiën te onderzoeken in hoeverre financiële maatregelen aan hun doel beantwoorden. Er is geen kwestie van,, aldus de heer Yrausquin, dat een minister in een hoek wordt geduwd. De verantwoordelijkheid ligt bij beiden.

Wat het vraagstuk van het laden en lossen in de vrije zone betreft, de regering wil eerst eens aanzien, hoe de aangelegenheid zich ontwikkelt. Hij merkte terloops op, dat reeds in 1952 op Aruba de mogelijkheid van de instelling van een vrije zone is geopperd. Dit in antwoord op het beweerde van de heer Abbad, dat in 1953 voor het eerst met dit idee was gekomen. Spreker ontkende, dat de situatie in de Ned. Antillen thans slechter zou zijn dan vroeger.

Minister Yrausquin noemde het feit van de uitnodiging tot deelname aan de conferentie te Margarita op zich reeds zeer belangrijk. Het resultaat was, dat daar unaniem een motie werd aangenomen, dat de betrekkingen tussen Venezuela en de Ned. Antillen zouden verstevigd worden ten voordele van beide partijen.

Samenwerking vanzelfsprekend

De heer Gomez juichte de samenwerking tussen de departementen van heler harte toe. Doch hij vond dit niets bijzonders, want die samenwerking mocht immers verondersteld worden! Een andere vraag is echter, of de samenwerking zó ver moet gaan, dat het onderscheid tussen de departementen teloor gaat!

Het is de taak van de minister van financiën te zorgen, dat er gelden beschikbaar zijn krachtens een rechtvaardig belastingstelsel, om de staatsuitgaven te dekken. Economische maatregelen hebben financiële gevolgen, welke laatste door fiscale maatregelen moeten worden opgevangen. En deze fiscale maatregelen kunnen van invloed zijn op de economie van het land. Maar desondanks blijven de departementen gescheiden en hebben zij een aparte verantwoordelijkheid. Wie is belast met de planning en het vinden van middelen ter verbreding van de welvaartsbasis, vroeg de heer Gomez zich af. Is het de minister van financiën, of zijn collega van Economische Zaken?

Minister Yrausquin achtte de taak van de minister van Financiën niet zo eng als door de heer Gomez geschetst. Het departement van financiën moet ook aan de economische opbouw meewerken door juiste fiscale wetten, waardoor bv. de eigen industrie beschermd kan worden. Of door een staatslening te sluiten wanneer de begroting niet in de vereiste fondsen voorziet.

De artikelsgewijze behandeling van het ontwerp ging daarna zeer vlot. De heer Abbad trok een amendement in, terwijl de regering met een ander akkoord ging. Het ontwerp werd tenslotte reeds staande de vergadering in zijn geheel aangenomen.

Van Heutz-regiment wordt snorren-regiment

Schoonhoven. — Het Nederlandse regiment, waarnaar de manschappen besloten hun snor te laten staan, is het Van Heutz-regiment te Schoonhoven, een regiment met een krijgshaftige reputatie, aldus meldt het A.N.P. Vijfennegentig procent van het Schoonhovense kader zal meedoen aan de actie, die ten doel heeft de gedachte aan de man, wiens naam het regiment draagt, levendig te houden, en is een poging om als eenheid mannelijk voor de dag te komen. De commandant keurde de actie goed op voorwaarde, dat het uiterlijk ook op deze wijze in overeenstemming zal zijn met de daarvoor in de inwendige dienst gestelde voorschriften.

W.-Europese landen gaan Gemeenschap voor kernenergie oprichten

Venetië. - De ministers van buitenlandse zaken van de zes landen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal hebben besloten een nieuwe conferentie bijeen te roepen onder leiding van Spaak voor het opstellen van de verdragen inzake de oprichting van een Europese Gemeenschap voor de Kernenergie, welke de naam zal dragen van Euratom en voor de oprichting van een gemeenschappelijke markt.

Namens Nederland verklaarde minister Beyen zich met het rapport van Spaak akkoord, doch hij voegde aan deze mededeling toe dat de Nederlandse regering nog andere uiteenzettingen wenst, alsmede de garantie voor een gemeenschappelijke politiek inzake sociale wetgeving en betreffende de stemverhouding in de op te richten internationale organen.

De Franse en Westduitse vertegenwoordigers hebben eveneens nog enkele bezwaren gemaakt, welke vooral de produktie en het toezicht op splitsbaar materiaal alsmede het gebruik hiervan voor militaire doeleinden betreffen.

De nieuwe conferentiee waartoe besloten is, zal op 26 juli in Brussel gehouden worden.

Kard. Mindszenty weer van vrijheid beroofd?

Bonn. — Volgens het katholieke voorlichtingsbureau, dat te Muenchen ontvangen inlichtingen aanhaalt, zou kardinaal Mindszenty, de primaat van Hongarije, opnieuw gevangen gezet zijn, omdat hij geweigerd zou hebben een loyaliteitsverklaring jegens het regiem af te leggen. De kardinaal zou zijn meegedeeld, dat hij op bepaalde voorwaarden weer in functie zou worden hersteld. Hij zou geweigerd hebben.

Gaan V.S. luchtlijn op Moskou openen?

Washington. — De Sovjet-Unie voert thans onderhandelingen om de Verenigde Staten toe te staan een luchtlijn op Moskou te openen. Dit is door welingelichte kringen te Washington meegedeeld.

De Amerikaanse burgerluchtvaartraad heeft in 1945 een schema opgesteld waarbij wereldroutes onder de Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen verdeeld werden. Volgens dit schema is de "centrale route" naar Moskou, via Warschau, aan Panamerican World Airways toegewezen. Een andere maatschappij, die sindsdien in P.W.A. opgenomen is, kreeg de "noordelijke route" via Skandinavië.

Een woordvoerder voor P.W.A. heeft meegedeeld dat indien zijn maatschappij een route op Moskou zal mogen bevliegen, de noordelijke route gekozen zal worden, omdat Skandinavië reeds in het net van P.W.A. opgenomen is.

Grondstoffen voor krantenpapier worden schaars

Berlijn. — De grondstoffen voor de vervaardiging van krantenpapier dreigen uitgeput te raken. Enige Scandinavische landen moeten al krantenpapier in voeren. Als niet energiek naar een vervangingsmiddel voor het thans als grondstof gebruikte hout wordt gezocht, zal er op de duur een gevaarlijk gebrek aan krantenpapier komen.

Dit staat in een rapport van Robert Salmon van de „France Soir", dat dezer dagen op het internationale congres van dagbladuitgevers in West-Berlijn is voorgelezen.

Salmon zegt, dat de laatste maanden Amerikaanse kopers op de Europese markt van krantenpapier zijn verschenen, wat moeilijkheden voor een reeks Europese kranten veroorzaakt heeft. In 1956 zal in de wereld 550.000 ton krantenpapier meer geproduceerd worden dan het jaar tevoren.

De Postduiven vlogen

Willemstad. — Op zondag 27 mei jl. werd door de vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de vijfde wedvlucht uit een serie van 6 wedvluchten vervlogen voor oude duiven vanaf Westpunt. De hoogst gemiddelde snelheid bedroeg 971.502 meter per minuut. De uitslag is als volgt:

Algehele uitslag

Willems: 1 — 2 — 10 — 12 — 14.
Van Lit: 3 — 4 — 5 — 6 — 17 — 19 — 23.
Vis: 7 — 9 — 20.
Hofmans: 8.
Gebr. Royer: 11 — 13.
Trappenberg: 15.
Schoop: 16 — 21 — 26.
Comb. Anemaet—Den Boef: 18.
Kirindongo: 22.
Boelhouwer: 24.
Meyer: 25.

Stand Onaangewezen vogels

1.	Willems	924 pt
2.	Gebr. Royer	803 pt
3.	Van Lit	759 pt
4.	Vis	695 pt
5.	Trappenberg	652 pt
6.	Hofmans	546 pt
7.	Schoop	455 pt
8.	Comb. Anemaet—Den Boef	451 pt
9.	Boelhouwer	435 pt
10.	Kirindongo	202 pt
11.	Roderigues	150 pt
12.	Comb. Bouwhuis-Schotborgh	70 pt
13.	Meyer	63 pt
14.	Gebr. Goilo	28 pt

Stand Aangewezen vogels

1.	Gebr. Royer	403 pt
2.	Willems	396 pt
3.	Trappenberg	379 pt
4.	Van Lit	264 pt
5.	Schoop	188 pt
6.	Vis	166 pt
7.	Hofmans	102 pt
8.	Boelhouwer	95 pt
9.	Comb. Anemaet—Den Boef	90 pt
10.	Roderigues	40 pt

STATEN over voorgestelde salarisverhoging ministers

Willemstad. - In het voorlopig verslag op de Landsverordening, regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de Ministers, wordt gezegd, dat vele leden, die de indiening van het ontwerp met voldoening hebben begroet, verklaarden zich zeer wel met de strekking en het doel daarvan te kunnen verenigen. Slechts wensten zij ten aanzien van de artikelen enkele kleine technische opmerkingen te maken.

Enkele andere leden, die de in de Memorie van Toelichting aangevoerde beweegredenen voor de vaststelling van de bezoldiging der Ministers op het hoge bedrag van ƒ 30.000.- per jaar noch die voor de voorgestelde regeling der pensioenaanspraken kunnen onderschrijven, verklaarden zich zeer bezorgd te maken over de consequenties van deze nieuwe bepalingen in het algemeen en zeer in het bijzonder over de financiële. Naar hun oordeel is de onderhavige regeling, welke volgens de Memorie van Toelichting ter vervanging van de bestaande regeling moet dienen, van veel verdere strekking dan hetgeen onder de huidige omstandigheden als juist en redelijk aanvaardbaar kan zijn.

Vooropgesteld zij, dat bij de samenstelling der onderhavige bepalingen kennelijk het oog in het bijzonder gericht is geweest op een aanmerkelijke verbetering van het inkomen der Ministers. Alhoewel enerzijds toegegeven kan worden, dat volgens de huidige bepalingen de verhouding tussen de bezoldiging der Ministers en die van de hoogste ambtenaren als onjuist en ongewenst kan worden aangemerkt, anderzijds kan men niet aan de inndruk ontkomen, dat thans de balans evenmin in evenwicht is, doch integendeel zwaar naar de andere kant is overgeheld, zodat men als het ware van het ene uiterste in het andere is komen te ver vallen. Voorgesteld wordt immers de bezoldiging der Ministers met niet minder dan 35 % te verhogen, hetgeen toch in geen geval noodzakelijk was geweest om een aanvaardbare verhouding te scheppen tussen de bezoldiging der Ministers enerzijds en die der hoogste ambtenaren anderzijds.

Daargelaten of de door de voorgestelde regeling te scheppen verhouding wel de juiste is te achten, moet worden opgemerkt, aldus de leden aan het woord, dat aan de toepassing van het systeem van bezoldiging zonder duurtetoeslag inhaerent is, dat de nieuwe verhouding keer op keer verstoord zal worden, telkens wanneer in de duurtetoeslagregeling van de ambtenaren wijziging komt. Naar de mening der leden aan het woord dient dan ook, vooral gezien het vorenstaande, zeker de voorkeur gegeven te worden aan het systeem, neergelegd in de bestaande regeling van 1954.

Een andere factor, welke evenzeer de aandacht van de leden aan het woord getrokken heeft, is het navolgende. Alhoewel het duidelijk is, dat in de nieuw voorgestelde bezoldiging der Ministers feitelijk de duurtetoeslag geïncorporeerd is, die bezoldiging (ergo incluis duurtetoeslag) als grondslag gnomen wordt voor de berekening van het pensioen, terwijl tenslotte op het aldus berekend pensioen bovendien nog duurtetoeslag wordt toegekend.

Alsof dit alles nog niet genoeg is heeft de Regering in het ontwerp tenslotte het voorstel gedaan voor de berekening van het pensioen een maatstaf te doen gelden, welke naar verhouding het tweevoud is van de thans sedert 1954 geldende. Ook hierbij heeft de Regering zich, aldus de leden aan het woord, te zeer blind gestaard op het scheppen van een verschil tussen de aanspraken van de Minister en die van de ambtenaar. Vooral wat de pensioenaanspraken betreft kan echter allerminst van dit standpunt worden uitgegaan. Niet vergeten mag immers worden, dat een Minister de gemeenschap slechts gedurende een betrekkelijk korte tijd dient.

Tenslotte zouden de leden aan het woord voor wat betreft de overige details met betrekking tot het onderhavige ontwerp willen verwijzen naar de opmerkingen, welke zij blijkens het Voorlopig Verslag op het ontwerp-landsverordening, regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de Gevolmachtigde Minister (1955—1956—71) ten aanzien daarvan gemaakt hebben.

Sportnieuws

's-Gravenhage. - Een interland korfbalwedstrijd Nederland-België is geëindigd in een 7—3 overwinning voor de Nederlanders, die bij de rust met 4—2 voor stonden. De Nederlandse doelpunten werden gescoord door Munnikes (drie maal), Zwaanswijk (twee maal), Ten Have en Van Lunteren, ieder één maal. De wedstrijd werd bijgewoond door 9.000 toeschouwers, onder wie dr. W. Drees.

Yankees winnen van Washington
Pirates verslaan Giants

New York. — Hank Bauer sloeg gisteren voor de Yankees weer een homerun, om zo zijn club aan een 9—6 overwinning te helpen op de Washington Senators. Relief-pitcher Tom Morgan, een van de drie pitchers, die manager Casey Stengel gebruikte, werd de winnende pitcher, nadat hij Don Larsen had vervangen. Stobbs verloor voor Washington.

In de American League werd slechts een ander wedstrijd gespeeld. Boston won met 4—1 van de Baltimore Orioles. Bob Porterfield pitchte en won voor de Red Sox. White verloor voor Baltimore.

Milwaukee sloeg in de National League gisteren weer vier homeruns, om met 15—8 van de Chicago Cubs te winnen. De homeruns werden geslagen door Crandall Bruton en Joe Adcock. De laatste sloeg er zelfs twee. Burdette won voor Milwaukee en Minner verloor voor Chicago.

De Pittsburgh Pirates houden zich nog steeds in de race en wonnen gisteren met 3—0 van de New York Giants.

In de strijd om de tweede plaats is de National League, versloegen de St Louis Cardinals de Cincinnati Redlegs met 9—3.

Hoofd Surinaamse luchtkartering naar Europa

Paramaribo. — Het hoofd van het Centraal Bureau Luchtkartering vertrekt begin juli naar Nederland om er in Delft de vergaderingen bij te wonen van het International Training Centre for Fotogrammetrie en in Stockholm een congres op dit gebied; voorts zal hij in Nederland besprekingen voeren in verband met de luchtkartering, welke de KLM in juli in Suriname begint.

Inter-Guyanese tafeltennis-wedstrijden in Suriname

Paramaribo. — Het bestuur van de Sur. Tafeltennis Bond heeft kampioenschapswedstrijden uitgeschreven, die in juli zullen worden gehouden. Aan Brits en Frans Guyana zijn uitnodigingen gezonden om een team bestaande uit hun drie topspelers naar Suriname te zenden voor een inter-Guyanese ontmoeting.

Paramaribo. — De Surinaamse Atletiek Bond heeft Brits- en Frans Guyana uitgenodigd voor een krachtmeting in augustus te houden. Het is de bedoeling deze ontmoeting tot een jaarlijkse te maken.

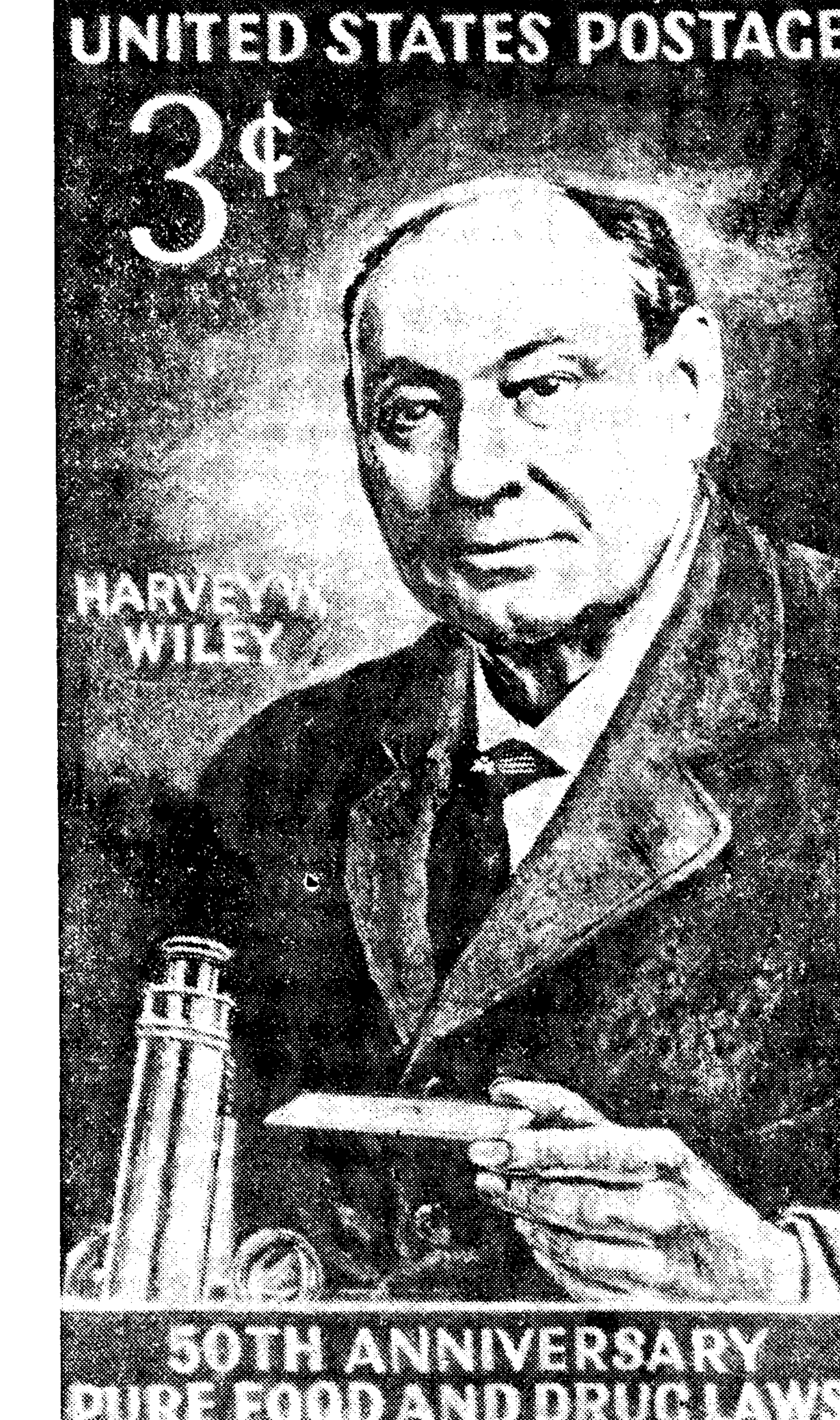
Paramaribo. — Officieel is bekend gemaakt, dat de gelijkstelling van de Surinaamse onderwijzersakte met de Nederlandse blijft bestaan, nu het examen in Suriname gesplitst is in twee gedeelten. Binnen vijf jaar na het behalen van een gedeelte, moet de candidaat het tweede gedeelte behalen of het verliest zijn geldigheid.

Russische kruiser bezocht Joego Slavie

Belgrado. — Admiraal Kasatonog, bevelhebber van de Sovjet Russische vloot in de Zwarte Zee is in Joego-Slavië aangekomen voor een bezoek van vijf dagen aan het opperbevel van de Joegoslavische oorlogsmarine.

De Admiraal arriveerde aan boord van de kruiser "Michail Koetoezof" welke geëscorteerd werd door twee torpedobootjagers.

Het is de eerste maal dat eenheden van de Sovjet Russische oorlogsmarine een bezoek aan een Joegoslavische haven brengen.

Deze foto toont een postzegel ter waarde van drie dollarcents, welke zal worden uitgegeven ter ere van het feit, dat op 27 juni a.s. het vijftig jaar geleden zal zijn dat de wet van „zuiver voedsel en medicamenten" werd aangenomen. De postzegel draagt het beeld van Harvey W. Wiley, een van Amerika's grootste strijders op het gebied van de gezondheid en vader van gnoemde wet.

Het boekenvenster

Johan de Vries: Paniek in de tunnel; Ewout Speelman: Ridders van de weg; en De kruk op drift. U. M. West-Friesland, Hoorn.

Nu het blijkbaar „modern" moet heten, dat de opgroeiende, lezende jeugd allerhande gruwelstrips en sensatieverhalen krijgt voorgeschoteld, is het anderzijds geruststellend, dat er nog altijd wel auteurs zijn, die er ten opzichte van de lectuur als ontspannings, derhalve als opvoedingsfactor meer gezonde ideeën op na houden; waarbij zij zich intussen wel realiseren, dat het jongensboek van 10 jaar terug — hoe spannend geschreven en hoe verantwoord dan ook — de knaap van 12 uit onze dagen hoegenaamd niet interesseert. Een gezond en spannend jongensboek te schrijven van onze eigen tijd is dus de opgave geworden van de auteur, die het met de jeugd nog goed en ernstig meent.

Johan de Vries is er zo een, evenals Ewout Speelman. Van de eerste is „Paniek in de tunnel" verschenen, van de ander zijn „Ridders van de weg" en, „De kruk op drift" juist van de pers.

De gegevens van de afzonderlijke boeken zijn op de keeper beschouwd zonder enige „moderne" sensatie, maar juist daardoor, geloven wij, spreken de verhalen, uitgewerkt met de nodige zin voor het eigentijds avontuur, voor de gewijzigde verteltoon en voor de veranderde (verbeterde) methode om direct of tussen-de-regels-door, maar in ieder geval spelenderwijs leerzaam en opvoedend te werken, de jeugd (12-16 jaar) van onze tijd ongetwijfeld juist duidelijk aan.

Een verstandige Sinterklaas zal er wel weg mee weten.

Madeleine gaat in zaken door Ankie den Aardweg. Uitg. Strengholt, Amsterdam.

In de huidige meisjesromans wordt door de voor geen kleintje vervaarde hoofdfiguren hard gewerkt. Deze ondernemende heldin brengt het door haar artistieke, zakelijke en persoonlijke gaven van verkoopster tot eigenares van een warenhuis. Maar aan het einde van de carrière staat toch de ware Jacob, een architect, die haar hielp met verbouwingen. In dit soort carrière-romans vindt men elkaar in de zakelijke sfeer zoals dat in de vroegere bakvisboeken gebeurde op de tennisbaan.

Romance in Japan door James A. Minchener uit het Amerikaans bewerkt door J. Pinaar. Uitg. Strengholt, Amsterdam.

De Amerikaanse soldaten van het bezettingsleger in Japan ervoeren welke uitstekende toegewijde echtgenoten de niets eisende, zorgzame, Japanse vrouwen zijn en menig Amerikaans-Japans huwelijk is gesloten ondanks de felle tegenwerking van de Amerikaanse legerautoriteiten. De tragische conflicten, die zijn voortgekomen uit dit staalharde negeren van onuitroeibare intermenselijke verhoudingen, vormen het thema van deze roman, die hoewel niet zeer diepgaand, het beeld van de schrijnende werkelijkheid, die daarvan het gevolg is, op sterke wijze oproept.

VERVULD VAN DE H. GEEST

Overwegingen over de H. Geest door een liefdezuster van het Kostbaar Bloed te Koningsbosch. Uitgave Paul Brand. N.V. Bussum. Dat de H. Geest de ziel is van de Kerk wordt helaas al te veel vergeten, evenals Zijn genaderijke werking in de afzonderlijke zielen. De schrijfster van dit boekje heeft zich geheel geïnspireerd op de H. Schrift en legt — vanzelfsprekend — alle nadruk op de liefde. Deze vanzelfsprekendheid hevelt zij over op elke aandachtige lezer. En dat lijkt ons de grote waarde te zijn van dit pretentieloze, maar toch rijke boekje.

DE KERK EN DE VRIJMETSELARIJ

In de serie „Bibliothèque Ecclesia" is bij A. Fayard 18 Rue du Saint-Gothard te Parijs een studie van Maurice Colinon uitgekomen onder de titel: L'église en face de la Franc-Maçonnerie. De auteur behandelt speciaal de situatie in Frankrijk. Hoewel hij duidelijk de onverenigbaarheid der maçonnieke beginselen met het katholicisme onderstreept, meent hij toch, dat de wederzijdse verhoudingen enigzins verbeterd zijn door een grote openheid voor elkaars standpunt, tengevolge van de groeiende toenadering — onder leiding van Rome — tot de „dwalende broeders". Een boek, dat vooral ook om zijn historische gegevens, belangrijk lijkt.

UW LEVENSLEER

Een „pocket-editie" van de Summa theologica van St.-Thomas van Aquino, uitgegeven in de Zonnewijzer-reeks van het Spectrum te Utrecht. Het is een, overigens voortreffelijke, vertaling door pater A. v. d. Brekel O.P. van een Amerikaanse bewerking der Summa, samengesteld door de theologen W. Farrell O.P. en M. J. Healy. Op het eerste gezicht lijkt scepticisme tegenover een dergelijke onderneming op zijn plaats. Bij nader inzien echter menen wij dit boek zeer te moeten aanbevelen, omdat het zijn diepe wijsheid toegankelijk maakt voor ieder, die onbevredigd is door een leven, dat al te zeer in het materiële gefixeerd ligt. Alles, wat de Openbaring, de Kerk en de theologie ons leert over God en mens wordt hier besproken. Wie echter ontwikkeling zoekt, neme dit boek ter hand. Men zal het spoedig boeiend vinden,

Ronde van Italie

Lucca. — De twaalfde etappe van de ronde van Italië voerde de renners van Livorno naar Lucca, een individuele tijdrit over 54,5 kilometer welke werd gewonnen door de Italiaan Fornara in de tijd van 1 uur, 11 minuten 39 sec.

Wagtmans werd 16e in 1 uur 14 minuten 56 sec.; de Groot 43e; Nolten 34e; Stolker 77e; Schoenmaker 89e en van de Brekel 92e.

In het algemeen klassement heeft Fornara thans de leiding. De Nederlanders bezette de volgende plaatsen: Wagtmans 10; Nolten 30; de Groot 62; van de Brekel 71; Stolker 74 en Schoenmaker 77.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel: 2307
Van 2330 — 07.00 J. N. F. Jung tel. 3353 .... ..

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 2 jni 12.00 uur F. W. van Duyvenboode Varkevisser tel. 2461 Hotel Negropont.
B. g. g. nad. Inl. tel 2400

Materialen Afdeling:
J. v. d Vlis tel: 4320
GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Ottevanger tel. 2599
B. g. g. tel. 2409

WEEKENDWACHT SUFF.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heerC. H. Mason kunnen worden opgebeld onder no. 3086 .. ..
B. g. g. nad. inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
H. H. van der Koogh. tel. 2710

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 1200 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel 2458 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098:
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling

Kritiek op de trams te Rio

Rio de Janeiro. — In Brazilië protesteert de bevolking tegen de verhoogde tramtarieven. In totaal zijn reeds 140 ouderwetse tramwagens door demonstranten beschadigd. De politie arresteerde in Rio 65 studenten, die tramwagens beschadigd hadden.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de groteren,
18.00 Pabien
18.30 Nieuwsbulletin
18.45 En nu.. tante Aukje vertelt
19.00 Zuidamerikaanse Hitparade
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 Hersensgymnastiek.
21.25 Radio Nederland
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting.

HOYER:
17.00 Tea at five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gevarieerde muziek
18.45 Sportnieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodiën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek met reclame
20.55 Hoorspel
21.15 Reclame
22.00 Sluiting.

P.C.J.:
18.37 Nieuws
18.54 Caraibische en Latijnse klanken
19.11 Westind. Jongeren in Ned.
19.20 Het schip van de week
19.45 Ned. ensembles
20.03 Buitenlands weekoverzicht
20.15 Het Metropole orkest
20.40 Wat de Pers er van zegt
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.50 Nieuws
20.54 Programma
20.55 Avondgebed
21.00 Sluiting.

New Yorkse Beurs

New York. — De NY-effectenbeurs kreeg gisteren winstnemingen te verwerken en rond het middaguur waren de koersstijgingen nog slechts fractioneel.

In de namiddag nam de activiteit af, doch de grondstemming bleef gunstig. De markt sloot onregelmatig.

Aantal verhandelde fondsen 1162; hoger 554; lager 399; onveranderd 209. Aandelenomzet 2.020.000; obligatieomzet $ 3.920.000.

Amer. Tel and Tel	180 3/8
Anaconda Comp.	70 1/8
Bethlehem Steel	143 1/8
Dupont de Nemours	207 7/8
Gen. Electric	57 1/4
Intern. Tel and Tel	31 5/8
Kon. Petr. Mij	104 3/8
Shell Oil	79
Standard Oil of N.Y.	56 3/4
U.S. Steel	54 1/4
Canadian Pacific	31 5/8
Intern. Nickel	92 7/8

AGENDA

WEST-END
„The Iron Gloves"; 19.00 en 21.00 uur.
CINELANDIA
„Oasis"; 19.00 en 21.00 uur
ROXY:
„The Magnificent Matador"; 19.00 en 21.00 uur
CARIBE
„Dios se lo pague"; 20.00 uur
ROYAL
„Prisoner of Casbah"; 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER
„The Big Tip off"; 20.00 uur